

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1321, 25 Απρίλη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ



Κάτω τα χέρια
από τους πρόσφυγες

σελίδα 7

Εμπρός να κληματώσουμε τις απεργίες

ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΟΧΙ ΦΡΕΓΑΤΕΣ

Η άποψή μας
στη σελίδα 3



25 Απρίλη
απεργούν
Νοσοκομεία,
ΔΕΗ
Κοινό
συλλαλητήριο
στο Σύνταγμα
12.30 μες

Γυρίστε στις σελίδες 4, 5



1 Μάη
εναντια σε
Μνημόνια,
Ρατσισμό,
Πόλεμο

Καλούν:



Συντονισμός
Ενάντια σε Μνημόνια



Χαυτεία-
Ομόνοια
10.30πμ

Γυρίστε
στη
σελίδα 2

1η ΜΑΗ Ενάντια σε μνημόνια, πόλεμο, ρατσισμό και φασισμό

Καλεί ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια...

Την Πρωτομαγιά θα βρεθούμε όλοι στους δρόμους και τις απεργιακές συγκεντρώσεις για να στείλουμε το μήνυμα σε κυβέρνηση, αφεντικά και δανειστές ότι το εργατικό κίνημα είναι εδώ, συνεχίζει την πάλη για να ξηλώσει τα μνημόνια, για να σταματήσει το πόλεμο των Ιμπεριαλιστών, που σπέρνει θάνατο και προσφυγιά, για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, για να τσακίσουμε τους φασίστες.

Η Πρωτομαγιά είναι η συνέχεια όλων των αγώνων που δώσαμε όλο το προηγούμενο διάστημα αλλά και ένα σημαντικό βήμα γι' αυτούς που ακολουθούν. Είναι συνέχεια από τις κινητοποιήσεις το Γενάρη ενάντια στον αντιαπεργιακό νόμο, τον απεργιακό αναβρασμό τον Μάρτιο των συμβασιούχων των δήμων, των αναπληρωτών της εκπαίδευσης, της Υγείας, των εργολαβικών στα Ελληνικά Πετρέλαια. Είναι η συνέχεια μετά την Τετάρτη 25 Απριλίου, όπου στους δρόμους της Αθήνας, θα βρεθούν τα πιο δυνατά κομμάτια της εργατικής τάξης. Οι εργαζόμενοι από την ΔΕΗ και τις ΔΕΚΟ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, και οι εργαζόμενοι στην Υγεία απαιτώντας μαζικές προσλήψεις. Μαχών που έδειξαν ότι οι εργαζόμενοι και το κίνημα παραμένουν στην πρώτη γραμμή για να μην εφαρμοστούν τα μνημόνια.

Όλο και μεγαλύτερα κομμάτια εργαζόμενων καταλαβαίνουν πως οι υποσχέσεις ότι τον Αύγουστο η χώρα βγαίνει από τα μνημόνια, η οικονομία μπαίνει σε κατάσταση ομαλοποίησης και όλοι θα ζήσουμε καλύτερα είναι απλά παραμύθια. Η πραγματικότητα είναι ότι συνεχίζεται η λιτότητα και οι περικοπές, κλιμακώνονται οι ιδιωτικοποιήσεις, παραμένουν παγωμένες οι προσλήψεις, απολύονται οι συμβασιούχοι και ανακυκλώνεται η ανεργία. Η «ανάπτυξη» τους είναι με τσακισμένους μισθούς, με απολύσεις και ανεργία, με χτύπημα των συνδικάτων. Είναι «ανάπτυξη» για τα αφεντικά και θυσίες για πολλά ακόμη χρόνια για τους εργάτες.

Την ίδια ώρα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, στηρίζει τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που έχουν οδηγήσει στην κλιμάκωση του πολέμου στη Συρία και σε όλη την περιοχή. Δίνει το «πράσινο φως» και τις βάσεις της Σούδας, της Λάρισας και

όλες τις διευκολύνσεις, διεκδικώντας ανταλλάγματα και κέρδη. Οξύνει την σύγκρουση με τους καπιταλιστές της Τουρκίας, για το μείρασμα της ΑΟΖ και των πετρελαίων, θυσιάζοντας δις ευρώ για νέους εξοπλισμούς και όχι για μισθούς, συντάξεις, σχολεία και νοσοκομεία.

Κομμάτι όλου αυτού του πολεμικού παροξυσμού είναι το κύμα της προσφυγιάς και της μετανάστευσης που ξεριζώνει εκατομμύρια εργαζόμενους από τα σπίτια τους και τους αναγκάζει να

έρθουν στην Ευρώπη. Και όταν έρχονται, συναντάνε στρατόπεδα συγκέντρωσης και ρατσιστικές επιθέσεις από την Ευρώπη φρούριο, απελάσεις, και φασιστικές συμμορίες όπως στη Λέσβο πρόσφατα που τρομοκρατούν. Γι' αυτό η Πρωτομαγιά φέτος είναι και μια μάχη ενάντια στον Ρατσισμό, και για να στείλουμε βαθιά στη φυλακή τη νεο-ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής που δικάζεται εδώ και δύο χρόνια.

Παλεύουμε να γίνει η Πρωτομαγιά κινητοποιήση σταθμός, που θα κλιμακωθεί με την πανεργατική απεργία των Συνδικάτων στις 30 Μάη. Να ξεδιπλωθεί ένα δυνατό απεργιακό κίνημα που δεν θα αφήσει να περάσει «η ανάπτυξη» που ονειρεύεται η κυβέρνηση και οι δανειστές, πάνω από τα κορμιά και τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Απέναντι στα ψέματα της κυβέρνησης ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος οι εργαζόμενοι να προβάσουμε το δικό μας δρόμο.

Να πάψουμε να αποπληρώνουμε δις. ευρώ κάθε χρόνο για να γεμίζουν τα σεντούκια των τραπεζιτών ντόπιων και Ευρωπαίων. Να συγκροτούμε με το Ευρώ και την Ε.Ε. Να πάρουμε από τους εργοδότες τα εκατομμύρια που χρωστάνε και δεν έχουν αποδώσει στα ασφαλιστικά ταμεία. Να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ-ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ Στηρίζουμε την «Καμαριέρα»

Ανακοινώθηκαν οι ημερομηνίες των εκλογών στο Συνδικάτο Τουρισμού-Επισιτισμού από την 1η έως τις 10 Μάη. Δυνατά κατεβαίνει στις εκλογές "Η Καμαριέρα".

Ένα από τα πιο τρανταχτά παραδείγματα εργοδοτικής αυθαιρεσίας ξετυλίγεται αυτές τις μέρες σε ένα από τα εστιατόρια του Μεταξουργείου. Όπως μας εξηγεί ο Παναγιώτης που απολύθηκε μόλις την προηγούμενη βδομάδα, ακριβώς γιατί τόλμησε να διεκδικήσει τα δικαιώματά του, "πρόκειται για ένα πανάκριβο εστιατόριο με υψηλό σέρβις αφού όλοι οι σερβιτόροι πρέπει να μιλάνε άσφρα αγγλικά και να σερβίρουν με ειδικούς κανόνες. Σε ένα τέτοιο μαγαζί που διεκδικεί διακρίσεις και βραβεία Μισελέν, το αφεντικό φτάνει στο σημείο να αρνείται δώρα, υπερωρίες και μεροκάματα κόβοντας μονίμως χρήματα από τις μισθοδοσίες. Το ποτήρι ξεχείλισε με την απόλυσή μου. Η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων στο εστιατόριο τάχθηκε με τη μεριά μου και πλέον -για πρώτη φορά- το αφεντικό έχει να αντιμετωπίσει την οργή των εργαζόμενων μέσα στο χώρο δουλειάς. Είναι η

απόδειξη της δύναμης που έχουν οι εργαζόμενοι στο Τουρισμό-Επισιτισμό. Στον κλάδο μας εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι παράγουν τεράστια κέρδη για τα αφεντικά. Προφανώς η τεράστια ανεργία έχει κάνει τα αφεντικά ασύδοτους αφού ξέρουν πως την επόμενη μέρα κάποιος άλλος άνεργος θα τρέξει να καλύψει το κενό. Όμως αυτό που φάνηκε και στην δική μου περίπτωση είναι πως οι εργαζόμενοι ενωμένοι μπορούν να βάλουν φρένο στην εργοδοτική αυθαιρεσία", αναφέρει ο Παναγιώτης που θα είναι υποψήφιος με την Καμαριέρα στις επικείμενες εκλογές.

• Η Καμαριέρα - αντικαπιταλιστικό δίκτυο των εργαζόμενων στον Επισιτισμό-Τουρισμό - συμμετέχει για δεύτερη φορά στις εκλογές με στόχο να αναδείξει σε κριτήριο πράξης και συνέχισης της σύγκρουσης τη δυναμική που δημιούργησε η απεργία του καλοκαιριού (20/7), τα άμεσα ανατακλαστικά χιλιάδων εργαζόμενων του κλάδου που συμμετείχαν στην τελευταία Πανεργατική Απεργία αλλά και στην απεργία ενάντια στο συνδικαλιστικό νόμο", εξηγεί στην ΕΑ ο Βασίλης Μυρσινιάς, υποψήφιος με την Καμαριέρα.

...και η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με Κοινότητες Μεταναστών

Η Εργατική Πρωτομαγιά είναι βήμα για να ενώσουμε τις φωνές μας και να δείξουμε ότι έχουμε τη δύναμη, ενωμένοι, οι εργαζόμενοι, και οι εργαζόμενες ντόπιοι, πρόσφυγες και μετανάστες, γυναίκες και άντρες, να σταματήσουμε το ρατσιστικό και πολεμοκάπηλο κατήφορο των κυβερνήσεων της ΕΕ, του Τράμπ και των συμμάχων του.

Φτάνει πια με τις ρατσιστικές επιθέσεις των φασιστών! Το πογκρόμ στη Λέσβο κατά των προσφύγων που ξεσηκώθηκαν για ελεύθερη μετακίνηση και άσυλο με την κάλυψη της Αστυνομίας είναι πρόσκληση για όλους! Είναι συνέχεια των επιθέσεων κατά των εργατών γης στον Ασπρόπυργο, στη Φαβέλα στο Πειραιά με τραυματία την Ελευθερία Τομπατζόγλου, δικηγόρο της οικογένειας Φύσσα, στις 25 Μάρτη στις παρελάσεις κατά μελών της ΚΕΕΡΦΑ, του εμπρησμού των γραφείων της Αφγανικής Κοινότητας στην Αθήνα.

Φτάνει πια με την υποκρισία των κυβερνήσεων της ΕΕ! Ενώ η Γαλλία και η Βρετανία μαζί με τις ΗΠΑ χτυπάνε με πυραύλους τη Συρία σκορπώντας το θάνατο και ξεριζώνοντας χιλιάδες νέους πρόσφυγες, την ίδια ώρα έχουν το θράσος να κλείσουν τα σύνορα, να πνίγουν χιλιάδες στη Μεσόγειο, να φτιάχνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης, να μετατρέπουν τους μουσουλμάνους μετανάστες σε αποδιοπομπαίους τράγους.

Φτάνει πια με το δεξιό κατήφορο και τους συμβιβασμούς της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τις ρατσιστικές πολιτικές! Είναι η πολιτική του εγκλωβισμού στα νησιά που επιβάλλει με το νέο νομοσχέδιο και τις εγκυκλίους της Υπηρεσίας Ασύλου αυτές που οπλίζουν τα χέρια των τραμπούκων φασιστών στα νησιά και στρώνουν το δρόμο για να ξαναβγαίνουν τα τάγμα εφόδου ξανά στους δρόμους.

Φτάνει πια με την κωλυσιεργία στη δίκη της Χρυσής Αυγής! Είναι ώρα να ολοκληρωθεί και να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα. Όπως φάνηκε στη δίκη η ηγεσία της Χρυσής Αυγής σχεδίαζε κεντρικά τις επιθέσεις και τις εκτελούσαν τα τάγματα εφόδου με ορμητήρια τα γραφεία τους.



Δουλειές, όχι φρεγάτες

Κάθε μέρα που περνάει, ο Αλέξης Τσίπρας και οι υπουργοί του επιβεβαιώνουν στην πράξη ότι η “καθαρή έξοδος” για την οποία μιλάνε οδηγεί σε ένα μέλλον γεμάτο θυσίες από τη μεριά της εργατικής τάξης και της νεολαίας για χάρη όχι μόνο της οικονομικής ανταγωνιστικότητας των καπιταλιστών, αλλά και στο βωμό των πολεμικών φιλοδοξιών τους.

Σε προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης γράφαμε σε αυτές τις στήλες: «Το δόγμα ότι η γεωστρατηγική σημασία της Ελλάδας ενισχύει τη θέση της χώρας στις οικονομικές διαπραγματεύσεις με τους “εταίρους και συμμάχους” δεν είναι καινούργιο. Όλες οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ όλα τα προ-

ηγούμενα χρόνια φρόντιζαν να ντύνουν την πολιτική τους με τέτοιες δικαιολογίες. Χάρη στη βάση της Σούδας “εξασφαλίζουμε” τη στήριξη των αμερικάνων και επειδή είμαστε “μπαλκόνι της Ευρώπης” στη Μέση Ανατολή αναβαθμίζεται η θέση “μας” στην ΕΕ. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κληρονόμησε και αγκάλιασε θερμά αυτό το δόγμα σε μια περίοδο όπου η όξυνση των ανταγωνισμών κλιμακώνει επικίνδυνα το κόστος της “γεωστρατηγικής σημασίας”.»

Βρόμικος συνδυασμός

Οι εξελίξεις επιβεβαιώνουν αυτόν τον βρόμικο συνδυασμό. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα ήρθε μέσω... Γαλλίας. Ακόμη και η φιλοκυβερνητική Εφημερίδα των Συντακτών είχε τίτλο “Σύμμαχοι με το αζημίωτο” καθώς οι “φιλελληνικές” δηλώσεις Μακρόν στην ομιλία του στην Ευρωβουλή συνδυάστηκαν με την αγορά γαλλικών φρεγατών από την Ελλάδα.

Η κυβέρνηση καμαρώνει ότι τάχα η προοπτική “καθαρής εξόδου” από τα μνημόνια ενισχύεται με τη στήριξη της Γαλλίας. Ο γάλλος επίτροπος της ΕΕ, Πιερ Μοσκοβισί, έπλεξε το εγκώμιο της εφαρμογής των μνημονιακών μέτρων καθώς ανακοινώθηκε επίσημα ότι το πρω-

τογενές πλεόνασμα του 2017 έφτασε στο 4,2% του ΑΕΠ ξεπερνώντας ακόμη και το διπλάσιο του στόχου που είχαν βάλει. Θα μπορούσε να προσθέσει ότι έτσι είναι σίγουρο από πού θα βρεθούν τα λεφτά για τις φρεγάτες. Άγρια λιτότητα με απολύσεις, απαγόρευση προσλήψεων, ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές μισθών και συντάξεων σε συνδυασμό με μεγαλύτερη εμπλοκή στους πολεμικούς ανταγωνισμούς που απλώνονται από τη Μέση Ανατολή στην ανατολική Μεσόγειο. Οι νέες φρεγάτες από τη φύση τους προορίζονται για δράση σε εκείνη την περιοχή.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο και επείγον η εργατική απάντηση σε αυτές τις επιθέσεις να είναι επίσης συνδυασμένη. Η παλη για να ξηλώσουμε τα μνημόνια δένεται με την αντίσταση στον πόλεμο και τους εξοπλισμούς. Θέλουμε δουλειές, όχι φρεγάτες.

Το πρώτο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση είναι η στήριξη και κλιμάκωση των απεργιών όπως αυτές που οργανώνουν οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία και στη ΔΕΗ αυτές τις μέρες. Και το επόμενο βήμα έρχεται με τον γιορτασμό της Εργατικής Πρωτομαγιάς ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό και τα μνημόνια. Η συνδυασμένη επίθεση φασιστών και αστυνομίας στους πρόσφυγες στη Μυτιλήνη πρέπει να μας ξεσηκώσει όλους.

Τέλος, για να στηρίξουμε τα προχωρήματα του κινήματος σε αυτή την κατεύθυνση έχουμε ανάγκη την Αριστερά που είναι ξεκάθαρη για αυτή την αναγκαιότητα. Η 4η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που ολοκληρώθηκε το Σαββατοκύριακο έστειλε το μήνυμα που μας καλεί να συσπειρωθούμε όλοι και όλες σε αυτή την προσπάθεια.



Την επόμενη βδομάδα κυκλοφορεί νέο τεύχος **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

3 βδομάδες μέχρι τον Μαρξισμό!



Συνέντευξη με την Μελτέμ Οράλ από την Τουρκία που θα είναι ομιλήτρια στον Μαρξισμό

Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 18



Ενωμένοι στον κοινό αγώνα

ΔΕΗ

Οι απεργοί της ΔΕΗ θα ξεκινήσουν τη διαδήλωση προς το Σύνταγμα με προσυγκέντρωση στις 10:30πμ στη Χαλκοκονδύλη. Την ώρα που ο δρόμος έξω από τη Βουλή θα γεμίζει από απεργούς, μέσα θα ψηφίζεται το νομοσχέδιο που ξεπουλάει ένα μεγάλο κομμάτι του δημόσιου ηλεκτρισμού. Η κυβέρνηση προχωράει στο ξεπούλημα των λιγνιτικών μονάδων σε Φλώρινα και Μεγαλόπολη κι αμέσως μετά βγάζει στο σφυρί ακόμα ένα 17% της ΔΕΗ.

Το χρονοδιάγραμμα δείχνει το κατά πόσο ισχύουν τα περί τέλους των μνημονίων τον Αύγουστο που διαφημίζει η κυβέρνηση. Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, μέχρι τις 31 Μάη θα πρέπει να προκηρυχθεί ο διαγωνισμός για το ξεπούλημα, μέχρι το τέλος Οκτώβρη θα πρέπει να έχουν μπει οι υπογραφές με τους αγοραστές, μέχρι το Δεκέμβρη να έχει εγκριθεί η αγοραπωλησία από την Κομισιόν που θα εποπτεύει και όλη τη διαδικασία της ιδιωτικοποίησης. Εκτός από τα εργοστάσια, στο ξεπούλημα περιλαμβάνονται το σύνολο των αποθεμάτων λιγνίτη καθώς και τα δικαιώματα έρευνας και εκμετάλλευσής του.

Το τι θα σημαίνει για όλο τον κόσμο το πέρασμα της παραγωγής ενέργειας σε ιδιωτικά χέρια, μπορεί ο καθένας να το καταλάβει. Όπως με τόσα άλλα κοινωνικά αγαθά, η προσβασιμότητά τους στους φτωχούς θα εξαρτάται από τις ορέξεις των πλούσιων μεγαλοκαρχηριών που θα τα αγοράσουν. Το πόσο θα πουλάνε την ενέργεια που θα παράγουν θα έχει μοναδικό κριτήριο την αύξηση των κερδών τους, γεγονός που θα σημαίνει πιο ακριβό ρεύμα για όλους.

Όσον αφορά το μέλλον των εργαζόμενων το νομοσχέδιο σπεύδει να καθυστερήσει καθώς εγγυάται υποτίθεται ότι δεν θα γίνουν απολύσεις για τα πρώτα 6 χρόνια. Ωστόσο τη Δευτέρα 23/4, στην επιτροπή της Βουλής που συζητάγε το νομοσχέδιο, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της ΔΕΗ δεν απέκλεισε τίποτα. “Αν για λόγους δικούς του (σ.σ ο αγοραστής) τους απολύει ή τους προτείνει μείωση μισθών και απολύσει όσους το αρνηθούν, θα προσπαθήσουμε να υπάρξει βέλτιστη κατοχύρωσή τους”, είπε χαρακτηριστικά.

Την ίδια στιγμή το νομοσχέδιο μιλάει για κλείσιμο μονάδων και μεταφορά των εργαζομένων τους σε άλλες μονάδες και υπηρεσίες. Θα



23/4, Απεργιακή περιφρούρηση στο εργοστάσιο της ΔΕΗ στον Αγ. Δημήτριο στην Κοζάνη

μπορούσε δηλαδή να σημαίνει ότι δεν σε απολύω επί τόπου αλλά άμα θες να συνεχίσεις να δουλεύεις θα πρέπει να πάρεις την οικογένειά σου και να μετακομίσεις στην άλλη άκρη της χώρας – κι αν δεν σ'αρέσει παραιτήσου. Το “μενού” της απεργιακής επίθεσης συμπληρώνεται με εθελούσιες εξόδους, απαγόρευση προσλήψεων από τη ΔΕΗ Α.Ε για τα 2 χρόνια από την υπογραφή του ξεπουλήματος των μονάδων “για να μη διακυβευθεί η οικονομική βιωσιμότητα και η ανταγωνιστικότητα αυτών”, ενώ το καθεστώς εργασίας μετά την ιδιωτικοποίηση αναδιαμορφώνεται από τα νέα αφεντικά, φέρνοντας υποβάθμιση συνθηκών και δικαιωμάτων. Μην ξεχνάμε ότι οι εργαζόμενοι των ΔΕ-

ΚΟ – και ειδικά της ΔΕΗ – έχουν κερδίσει κατακτήσεις μετά από μεγάλους αγώνες, που χρόνια προσπαθούν να τις ξηλώσουν χαρακτηρισζοντάς τους ρετιρέ κι άλλα τέτοια. Με το σύνθημα “οι προνομιούχοι στα ορυχεία κάθε μήνα έχουν και μια κηδεία” οι εργάτες της ΔΕΗ έδιναν κάθε φορά την απάντηση.

“Με το νομοσχέδιο αυτό προχωράνε το ξήλωμα της επιχείρησης που ξεκίνησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις” τονίζει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Κωνσταντίνος Μανιάτης**, πρόεδρος της Ένωσης Τεχνικών ΔΕΗ. “Κάνουμε έναν αγώνα που είναι άμεσα συνδεδεμένος με την κοινωνία. Η ΔΕΗ φτιάχτηκε από τον ελληνικό λαό. Έφτασε το ρεύμα μέχρι το τελευταίο σπίτι της χώρας. Τώρα

πάνε να δώσουν την ενέργεια στους ιδιώτες. Πρόκειται για ένα κατάπτυστο νομοσχέδιο. Ας μας πείσουν γιατί πρέπει να ξεπουληθεί η ΔΕΗ. Αλλά δεν μπορούν να το κάνουν γιατί ο μόνος λόγος που πουλάνε τα κομμάτια της είναι για να κονομήσουν μερικοί. Οι συνέπειες θα είναι μεγάλες. Ο πολίτης θα βάλει ακόμα περισσότερο το χέρι στην τσέπη και οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ καταστρέφονται, μηδενίζονται και εξευτελίζονται σε μισθούς πείνας. Η απεργία μας κορυφώνεται την Τετάρτη αλλά ο αγώνας θα πρέπει να έχει συνέχεια” μας λέει ο συνδικαλιστής κατά της διάρκειας της συμβολικής κατάληψης των γραφείων της ΔΕΗ στη Χαλκοκονδύλη που οργάνωσαν το πρωί της Παρασκευής 20/4.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Σε συλλαλητήριο στις 25/4, στις 10πμ στην πλ. Εθνικής Αντίστασης, απέναντι από το δημαρχείο της Αθήνας και σε πορεία στη Βουλή, καλούν μια σειρά συνταξιοχικές ενώσεις.

Το συλλαλητήριο εντάσσεται σε έναν νέο κύκλο κινητοποιήσεων των συνταξιούχων, έχοντας ήδη διαμορφώσει το πρόγραμμα των επόμενων συγκεντρώσεων, στις 15 και 25 Μάη και στις 19 Ιούνη. Στο στόχαστρο των συνταξιούχων μπαίνουν οι επικείμενες μνημονιακές επιθέσεις που φέρνουν νέες μειώσεις στις συντάξεις. “Απαιτούμε: κανένας επανυπολογισμός, καμία μείωση με την προσωπική διαφορά στις κύριες κι επικουρικές μας συντάξεις, κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου. Όχι στη μείωση του αφορολόγητου και την περικοπή των οικογενειακών μας επιδομάτων και του ΕΚΑΣ. Διεκδικούμε ό,τι μας έχει αφαιρεθεί από όλο το αντισυνταξιοχικό, αντιασφαλιστικό νομικό πλαίσιο που ψήφισαν όλες οι κυβερνήσεις” σημειώνουν μεταξύ άλλων οι συνεργαζόμενες συνταξιοχικές οργανώσεις.

ΔΗΜΟΙ

Συνεχίζουν τις προσπάθειες αντίστασης οι συμβασιούχοι – παρατασιούχοι των δήμων που ήρθαν αντιμέτωποι με το σφαγείο των απολύσεων, μετά τον πρόσφατο διαγωνισμό 3Κ του ΑΣΕΠ.

Οργανωμένοι σε πρωτοβουλίες της βάσης, συντονιζόμενοι από τα κάτω κι έχοντας συναντήσει την αδιαφορία της ηγεσίας της ΠΟΕ ΟΤΑ, οι εργαζόμενοι –κατά κύριο λόγο στην καθαριότητα– των δήμων, θα πραγματοποιούσαν νέα συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών, την Τρίτη 24/4, την ώρα που η Ε.Α έκλεινε την ύλη της. Στόχος τους ήταν η παραμονή έξω από το Υπουργείο μέχρι και την επόμενη ημέρα, Τετάρτη 24/4 για να συμμετέχουν στις διαδηλώσεις στο Σύνταγμα.

“Στην απεργία στις 25 Απρίλη πρέπει να καλέσουν και τα πρωτοβάθμια σωματεία των δήμων και μαζί με τα πανό μας να βρεθούμε εκεί όλοι οι παρατασιούχοι που συνεχίζουμε να παλεύουμε ενάντια στις απολύσεις. Διεκδικούμε τη μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου τώρα!” τονίζει σε ανακοίνωσή του το δίκτυο εργαζόμενων στους ΟΤΑ “**Η Σκουπιδιάρα**”.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Συνεχίζεται μέχρι τελευταία στιγμή η προσπάθεια για συμμετοχή όσο περισσότερων ΕΛΜΕ και Συλλόγων δασκάλων (ΣΕΠΕ) στην κινητοποίηση της Τετάρτης 25 Απρίλη για Μόνιμους Μαζικούς Διορισμούς αφού ΟΛΜΕ και ΔΟΕ αρνούνται να συντονιστούν και να κλιμακώσουν τον αγώνα.

Ήδη η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο Σύλλογος Δασκάλων Α' Αθήνας, Αιγάλεω “Κ. Σωτηρίου” και Γαλατσίου “Αθηνά” έχουν βγάλει αποφάσεις συμμετοχής στην κινητοποίηση με συγκέντρωση στη 1.30μμ στα Προπύλαια, ενώ αποφάσεις έχουν βγάλει και η ΕΛΜΕ και ο Σύλλογος Δασκάλων Χανίων με συγκέντρωση στις 12.30μμ στην Δημοτική Αγορά των Χανίων.

Συνελεύσεις στις ΕΛΜΕ όλης της χώρας έχει καλέσει η ΟΛΜΕ χωρίς ωστόσο να έχει στείλει οποιαδήποτε εισήγηση σχετικά με το πλαίσιο των κινητοποιήσεων. 48ωρη απεργία στις 9 και 10 Μάη είναι η πρόταση που θα κατεβάσουν οι Παρεμβάσεις στην συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ όλης της χώρας που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα το Σάββατο 28/4.

“Οι αναπληρωτές δάσκαλοι βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή όλο το Μάρτη στις μεγάλες κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας, στο κέντρο της Αθήνας αλλά και σε όλη την Ελλάδα”, υπογράμμισε ο **Νίκος Κουράκης**, αναπληρωτής Δάσκαλος στο Γαλάτσι, “Είναι απαράδεκτο μετά τον μεγάλο ξεσηκωμό του προηγούμενου μήνα, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να μην αποφασίζουν το αναγκαίο απεργιακό βήμα κλιμάκωσης. Ειδικά μετά την άρνησή τους να συμμετέχουν στην απεργία που έχουν προκηρύξει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία στις 25/4 με θέμα τις μόνιμες προσλήψεις, φαίνεται πλέον στην πράξη πως οι ηγεσίες της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ δεν θέλουν να κλιμακώσουν τον αγώνα. Από τη μεριά μας πρέπει να ενεργοποιήσουμε τις κατά τόπους Επιτροπές Αναπληρωτών, να πιέσουμε τους τοπικούς Συλλόγους μας και αναγκάσουμε να βγουν απεργιακές κινητοποιήσεις τώρα, στον τελευταίο μήνα της σχολικής χρονιάς. Μόνο με τις απεργίες και τους αγώνες μας μπορούμε να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα στο Γαβρόγλου και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ότι δεν πρόκειται να ανεχτούμε για μια ακόμα χρονιά τον εμπαιγμό. Στις 25/4 συμμετέχουμε όλοι στην μεγάλη κινητοποίηση και τις επόμενες μέρες πιέζουμε για να προκηρυχθεί 48ωρη απεργία μέσα στον Μάη”.

στις 25 Απρίλη

Κείμενα:
Στέλιος Μιχαηλίδης,
Κυριάκος Μπάνος

Σε ημέρα απεργιακής δράσης για χιλιάδες εργαζόμενους διαμορφώνεται η Τετάρτη 25 Απρίλη, οπότε και θα συνδεθούν στο δρόμο οι κύριες εργατικές διεκδικήσεις της περιόδου που διανύουμε. Ο αγώνας για μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στις απολύσεις, και η μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Οι εργατές της ΔΕΗ θα βρίσκονται ήδη στην τρίτη ημέρα απεργίας και θα κορυφώνουν τη σύγκρουση με την κυβέρνηση που ξεπουλάει τις λιγνιτικές μονάδες της

Φλώρινας και της Μεγαλόπολης, οργανώνοντας συλλαλητήριο στις 12:30μμ έξω από τη Βουλή. Εκεί θα συναντηθούν με την πανελλαδική διαδήλωση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία, τους συμβασιούχους του ΥΠΠΟ, φοιτητές κι εκπαιδευτικούς και τις πρωτοβουλίες βάσης που παλεύουν ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων στους δήμους. Το παρών στο δρόμο θα δώσουν στις 25/4 και οι συνταξιούχοι που καλούν σε συλλαλητήριο στην Αθήνα.

Παρά την ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ για κήρυξη στάσης εργασίας την Τετάρτη 25/4, η ηγεσία του Εργατικού Κέντρου Αθήνας προτίμησε τελικά να παραμείνει αδρανής από το να δώσει τη δυνατότητα σε κάθε εργαζόμενο να απεργήσει και να παλέψει για το δημόσιο χαρακτήρα της ΔΕΗ, τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, τις μαζικές προσλήψεις στις κοινωνικές υπηρεσίες.

Όπως ενημερώνει η αντικαπιταλιστική παράταξη στο ΕΚΑ, **Αγωνιστική Ταξική Ενότητα (ΑΤΕ)**: “Χαρακτηριστική είναι η ασυνέπεια-παλινωδία του προεδρείου του ΕΚΑ, το οποίο αν και το ΔΣ, μετά από πρόταση της ΑΤΕ είχε πάρει μια κατ’ αρχήν ομόφωνη απόφαση στη συνεδρίαση του στις 18/4 για 4ωρη στάση εργασίας και συμμετοχή στο συλλαλητήριο των ερ-

γαζομένων στη ΔΕΗ, μετά από μια συνάντηση με τους εκπροσώπους των σωματείων ΔΕΚΟ στις 23/4, δεν προχώρησε στην κήρυξη της στάσης εργασίας κι έμεινε στα ευχολόγια του απλού Δελτίου Τύπου που εξέδωσε για το θέμα στις 20/4”. Παρ’ όλα αυτά η ΑΤΕ καλεί σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 12:30μμ.

Η 25η Απρίλη ως μέρα απεργιακής δράσης, ξεκινάει από τους εργαζόμενους των νοσοκομείων. Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων σε συνέλευσή του αποφάσισε να διεκδικήσει από πρωτοβάθμια σωματεία και ομοσπονδίες την προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων στις 25/4, σαν επόμενο βήμα στη μεγάλη μάχη που δίνεται στη δημόσια Υγεία, ενάντια στις απολύσεις συμβασιούχων κι επικουρικών. Λίγες μέρες μετά το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΔΗΝ αποφάσισε να κηρύξει 24ωρη απεργία τη συγκεκριμένη μέρα για όλα τα νοσοκομεία της χώρας και 5ωρη στάση εργασίας για τα νοσοκομεία της Αττικής από τις 10πμ μέχρι τις 3πμ.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Το Συντονιστικό των Νοσοκομείων καλεί τα σωματεία των νοσοκομείων της Αττικής στην κήρυξη συμπληρωματικών στάσεων εργασίας σε όλη τη βάρδια. Πανελλαδικό συλλαλητήριο και διαδήλωση θα πραγματοποιηθεί στις 10:30πμ, από την 1η ΥΠΕ (Κηφισίας κ Αλεξάνδρας) μέχρι το Σύνταγμα και το Υπουργείο Οικονομικών. Στην κινητοποίηση καλούν και τα συνδικάτα των νοσοκομειακών γιατρών, η ΕΙ-ΝΑΠ και η ΟΕΝΓΕ.

Την οργάνωση της απεργίας συζήτησαν μόνιμοι και συμβασιούχοι εργαζόμενοι από 13 νοσοκομεία, που συμμετείχαν στη συνέλευση του Συντονιστικού την Τρίτη 17/4. Εκτός από την οργάνωση της απεργίας μεγάλη συζήτηση έγινε για την προσπάθεια να γραφτούν όλοι οι συμβασιούχοι στα πρωτοβάθμια σωματεία και για την ακόμα μεγαλύτερη διεύρυνση του κινήματος που διεκδικεί προσλήψεις. Μέσα στις αποφάσεις της συνέλευσης είναι και η συμμετοχή του Συντονιστικού στην κινητοποίηση που προγραμματίζεται την επόμενη της απεργίας, Πέμπτη 26/4, στο ΚΑΤ, με αφορμή την επίσκεψη του Πολάκη.

Τις επόμενες μέρες ακολούθησαν μαζικές εξορμήσεις και συγκεντρώσεις σε μια σειρά χώρους της δημόσιας Υγείας, όπως στην 1η ΥΠΕ, όπου 18 εργαζόμενοι συζήτησαν με μέλη του Συντονιστικού για τη συμμετοχή τους στην κινητοποίηση.

“Η συμμετοχή στην απεργία στις 25 Απρίλη πρέπει να έχει καθολική συμμετοχή” δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Βασιλική Κανέλλου**, συμβασιούχα εργαζόμενη στο νοσοκομείο **Γεννηματάς**. “Είναι μια κινητοποίηση που ξεκίνησε από τα κάτω και γύρω της συσπειρώνονται οι υγειονομικοί, οι εργα-

ζόμενοι της ΔΕΗ, των υπουργείων, οι συμβασιούχοι των δήμων, οι εκπαιδευτικοί κλπ. Είναι ένας ξεσηκωμός που βάζει στο στόχαστρο απευθείας τα μνημόνια, γιατί αυτό κάνεις άμα αντιστέκεσαι στις ιδιωτικοποιήσεις και τις απολύσεις και διεκδικείς προσλήψεις και λεφτά για τις ανάγκες μας.

Εγώ είμαι συμβασιούχος μέσω ΟΑΕΔ στο Γεννηματάς. Χιλιάδες από μας απολύονται στο τέλος της χρονιάς που λήγουν οι συμβάσεις. Και καταλαβαίνεις τι σημαίνει αυτό για τα νοσοκομεία των ήδη τεράστιων ελλείψεων. Στην Υγεία δουλεύουμε χιλιάδες ελαστικά εργαζόμενοι με κάθε είδους συμβάσεις. Μπλοκάκια, ΟΑΕΔ, επικουρικοί, μέσω ΕΣΠΑ κλπ. Όλοι μαζί χρειάζεται να διεκδικήσουμε ότι θα σταματήσει αυτή η ομηρεία. Δουλεύουμε και απειλούμαστε κάθε τόσο με απόλυση. Καταφέρνουμε μέσα από τους αγώνες μας και τις απεργίες μας και κερδίζουμε ανανεώσεις των συμβάσεων. Εμείς για παράδειγμα κερδίσαμε ανανέωση ενός χρόνου μέσα από τη μάχη που δώσαμε με το Συντονιστικό των Νοσοκομείων τον περασμένο Νοέμβριο. Πρόσφατα δόθηκε ανάλογη παράταση με μια κατηγορία επικουρικών. Αλλά δεν αρκούν οι παρατάσεις των συμβάσεων. Πρέπει να τελειώνουμε με την ανασφάλεια.

Θα μας μονιμοποιήσουν; Θα κάνουν τις συμβάσεις αορίστου χρόνου; Ας το πουν όπως το θέλουν. Εμείς θέλουμε τη συνεχόμενη εργασία με πλήρη δικαιώματα. Λέμε όχι στη μοριοδότηση μέσω ΑΣΕΠ, γιατί αυτό θα σημαίνει νέο σφαγείο απολύσεων. Είδαμε τι έγινε στους δήμους. Να κρατήσουν όσους δουλεύουμε τώρα με μόνιμους και σταθερούς όρους και να προσλάβουν και χιλιάδες ακόμα. Αυτό πρέπει να γίνει.

Και γι’ αυτό πρέπει να είμαστε όλοι στο δρόμο στις 25 Απρίλη, αλλά και να δώσουμε συνέχεια. Χρειάζεται απεργιακός αγώνας διαρκείας για να νικήσουμε.

Στο νοσοκομείο που δουλεύω δίνουμε μεγάλη μάχη για την οργάνωση της απεργίας με συνεχείς εξορμήσεις, αφισοκολλήσεις κλπ. Μαζευτήκαμε την περασμένη Πέμπτη αρκετοί εργαζόμενοι και συζητήσαμε για την απεργία και τον αγώνα που δίνουμε. Κάνουμε προσπάθεια να γίνουμε μέλη του σωματείου όλοι οι συμβασιούχοι. Η ΔΑΚΕ που έχει την ηγεσία του σωματείου διαφωνεί, αλλά εμείς επιμένουμε”.

ΥΠΠΟ

Σε 24ωρη απεργία κατεβαίνουν στις 25/4 και οι συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού, αντιστεκόμενοι στις απολύσεις και διεκδικώντας μεταξύ άλλων τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου, μαζικές προσλήψεις προσωπικού με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας, την άμεση καταβολή δεδουλευμένων.

“Την Τετάρτη απεργούμε μαζικά, συγκροτούμε απεργιακές επιτροπές σε όλους τους χώρους δουλειάς, κλείνουμε εργοτάξια και υπηρεσίες. Να αποδείξουμε στην πολιτική ηγεσία του ΥΠ.ΠΟ.Α ότι χωρίς συμβασιούχους δεν μπορεί να λειτουργήσει καμία υπηρεσία” υπογραμμίζει το **Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού του ΥΠΠΟ (ΠΣΕΠ ΥΠΠΟ)** και καλεί σε συγκέντρωση στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης στις 11:30πμ. “Να ενωθούμε με τους συναδέλφους υγειονομικούς και να βαδίσουμε μαζί στο Σύνταγμα και το Υπουργείο Οικονομικών... Να διαδηλώσουμε μαζί με τους συναδέλφους αναπληρωτές και τους εργαζόμενους της ΔΕΗ” συνεχίζει το κάλεσμα.

Το σωματείο, οργάνωσε σύσκεψη συντονισμού την Παρασκευή 20/4 στο ΕΚΑ, όπου συμμετείχαν εργαζόμενοι από το **Σύλλογο Εκτάκτων Αρχαιολόγων**, τον **Ενιαίο Σύλλογο Υπαλλήλων ΥΠΠΟ**, το **Σύλλογο Υπαλλήλων ΥΠ.ΑΝ**, την **ΠΟΕΙΔΔ**, το **Συντονιστικό Νοσοκομείων** και την **Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ**.

Στην ανταπόκριση που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο γ.γ του ΠΣΕΠ ΥΠΠΟ, **Αντώνης Σκαρπέλης** μεταφέρει: “Συζητήσαμε τις προϋποθέσεις και τα βήματα, τις δυσκολίες και τις δυνατότητες για μεγαλύτερο και βαθύτερο συντονισμό των συμβασιούχων και των σωματείων τους, άνοιγμα στους συναδέλφους στους χώρους δουλειάς ώστε να γίνει κτήμα της συνείδησης η διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής εργασίας, άνοιγμα για συμπάρασταση και συντονισμό με τους μόνιμους και αορίστου χρόνου συναδέλφους.

Από όλες τις πλευρές αναδείχθηκε η μεγάλη σημασία της απεργίας στις 25/4. Εκτιμήσαμε ότι οι δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις δείχνουν απροθυμία να προκηρύξουν πανεργατικές κινητοποιήσεις, αλλά ότι είναι και ευάλωτες στην πίεση των πρωτοβάθμιων σωματείων και των επιτροπών αγώνα. Έτσι η επιτυχία της απεργίας την Τετάρτη 25/4 θα παίξει μεγάλο ρόλο στην προσπάθεια κλιμάκωσης του αγώνα.

Έγινε ενημέρωση για τη σύσκεψη των Ομοσπονδιών της που καλεί η ΑΔΕΔΥ την 30η Απριλίου με πρόταση την κήρυξη στάσης εργασίας στις 16/5 για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Κοινή μας αντίληψη ήταν ότι ο συντονισμός θα κατακτηθεί στο δρόμο του αγώνα και στις απεργιακές μάχες. Τα επόμενα βήματα, με αφετηρία την Τετάρτη 25/4, την απεργιακή κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς και το αγωνιστικό πρόγραμμα του Μάη, θα σφυρηλατήσουν την ενότητα και θα καθορίσουν τη συνέχεια και τη διαδικασία προκήρυξης μακροπρόθεσμης κινητοποίησης μέσα στον Ιούνη, ενδεχόμενο που αφήσαμε ανοιχτό.

Η σύσκεψη κατέληξε στις παρακάτω προτάσεις: Συμμετοχή των σωματείων και των εργαζομένων στην απεργία της Τετάρτης 25/4. Παρουσία κοινού μπλοκ συμβασιούχων στην απεργιακή πορεία της Πρωτομαγιάς. Δυναμική παρέμβαση των σωματείων συμβασιούχων και εργαζόμενων στη σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ 30/4, με στόχο την προκήρυξη απεργίας στις 16 Μάη στο Δημόσιο. Συμμετοχή στη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ στις 3/5 στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για το ανθυγιεινό επίδομα”.



Εκδήλωση αλληλεγγύης και στήριξης στον πρόεδρό της, Τζαβέντ Ασλάμ, διοργανώνει η Πακιστανική Κοινότητα το Σάββατο 28 Απρίλη στις 6μμ σε χώρο στην οδό Αχαρνών 61, δίνοντας απάντηση στις απειλές και στις συκοφαντίες που εξαπολύει την τελευταία περίοδο εναντίον του, ο πρόεδρος του Πακιστάν στην Ελλάδα, Χαλέντ Ουσμάν.

Ο πρόεδρος απείλησε με διεθνές ένταλμα σύλληψης τον Τζαβέντ Ασλάμ και ένταξη όλων των μελών της Κοινότητας σε μαύρη λίστα -δηλαδή με στέρηση διαβατηρίου. Ταυτόχρονα, προχώρησε σε απειλές, με επιστολές-τελεσίγραφα, σε φορείς και οργανώσεις της αριστεράς με τις οποίες έχει εδώ και χρόνια σχέσεις ο Τζαβέντ Ασλάμ. Συγκεκριμένα, απειλητική επιστολή έστειλε προς τον **Πέτρο Κωνσταντίνου**, δημοτικό σύμβουλο Αθήνας με την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, συντονιστή της **ΚΕΕΡΦΑ** και μέλος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών του Δήμου Αθήνας, την οποία όπως αναφέρει ο ίδιος, ο πρόεδρος "κοινοποίησε στον εκπρόσωπο της Ιντερπόλ στην Αθήνα!".

Την ίδια στιγμή που η Πρεσβεία έχει ξεκινήσει τις απειλές προς την Πακιστανική Κοινότητα, ο πρόεδρος δεν κρύβει τις φιλικές του σχέσεις με τη Χρυσή Αυγή, σε βαθμό μάλιστα που τους προηγούμενες μήνες προσκάλεσε τους βουλευτές της ναζιστικής συμμορίας στην πρεσβεία, ενώ συναντήθηκε και με το **Νίκο Μιχαλολιάκο**. Σε μια περίοδο που συνεχίζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής και στην οποία έχει αποκαλυφθεί με συντριπτικά στοιχεία ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση που έβαλε από την πρώτη στιγμή στόχο τους μετανάστες και ιδιαίτερα τους Πακιστανούς, αυτές οι συναντήσεις στέλνουν πολύ καθαρά το μήνυμα ότι έχουν στόχο το ξήλωμα του Τζαβέντ Ασλάμ από την προεδρία της Πακιστανικής Κοινότητας καθώς και την ίδια την κοινότητα που έχει όλα αυτά τα χρόνια επιλέξει το δρόμο του αγώνα κόντρα στο ρατσισμό και το φασισμό.

Η βρώμικη αυτή συνεργασία αναδείχθηκε με ξεκάθαρο τρόπο όταν στις 20 Οκτωβρίου 2017 έγινε συνάντηση του Πακιστανού πρόεδρου στην Ελλάδα Χαλέντ Ουσμάν Καϊσέρ με τον υπόδικο Φύρερ της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή Μιχαλολιάκο στη Βουλή, που αποδεικνύεται με σχετικό ρεπορτάζ στο ηλεκτρονικό μέσο Pakistan Today (www.pakistantoday.com.pk/2017/10/20/pakistani-community-to-be-protected-envoy-makes-clear-to-greeces-golden-dawn/) αλλά και σε βίντεο (www.facebook.com/chejaz.ahmed.1/videos/1598087113582907/) με ημερομηνία 27 Οκτωβρίου, στο οποίο ο υπόδικος βουλευτής της Χρυσής Αυγής **Παναγιώταρος**, αφού έχει συμμετάσχει σε «ενδιαφέρουσα» εκδήλωση «για την γεωπολιτική στην πρεσβεία του Πακιστάν», στη συνέχεια συνομιλεί και απαντάει σε ερωτήσεις του **Τζαμίλ Σαγιέντ** (εκπρόσωπο του «αχρμένιου» Πολιτιστικού Σύνδεσμου Ελλάδας Pak Hellenic) μέσα στην πρεσβεία.

«Χιλιάδες, εκατομμύρια άνθρωποι, Έλληνες και μετανάστες καταδικάζουν σήμερα την Χρυσή Αυγή για τις δολοφονίες με τα μαχαίρια και τις εκατοντάδες επιθέσεις που έχει κάνει» είχε δηλώσει ο Τζαβέντ Ασλάμ σε συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγυή

Αλληλεγγύη στην Πακιστανική Κοινότητα



στην 8/11/2017. «Όποιος λοιπόν συναντιέται και στέκεται δίπλα στη Χρυσή Αυγή εμποδίζει τον κόσμο να καταλάβει ότι πρόκειται για φασίστες και μαχαιροβγάλτες. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση η στάση του πρόεδρου. Ούτε ο πρωθυπουργός ούτε ο πρόεδρος της ελληνικής δημοκρατίας δεν στέκεται δίπλα τους. Όποιος επίσημος το κάνει, τους νομιμοποιεί με αυτήν του τη στάση, είναι σαν να τους στηρίζει.

Στην πρώτη γραμμή

Σαν Πακιστανική Κοινότητα είμαστε στην πρώτη γραμμή ενάντια στον φασισμό από το 2010 μέχρι το 2017. Δώσαμε μάχη για να υπάρξει δικαιοσύνη για τον Σαχζάτ Λουκμάν, έχουμε πάει στα νοσοκομεία για εκατοντάδες τραυματισμένα άτομα από τις επιθέσεις τους, δίνουμε σήμερα μάχη για να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις στον Ασπρόπυργο. Είναι εξαιρετικά άσχημο αυτό που συμβαίνει. Η συνάντηση με τον Μιχαλολιάκο έγινε στη Βουλή. Τρεις φορές πήγαν από την Χρυσή Αυγή στην πρεσβεία του Πακιστάν. Σε μια από αυτές, σε μια εκδήλωση ήταν εκεί ο Παναγιώταρος. Μέσα στην πρεσβεία του Πακιστάν, ενώ εκατοντάδες Πακιστανοί έχουν πέσει θύματα επιθέσεων. Οι Πακιστανοί εργάτες ήταν ο νο1 στόχος της Χρυσής Αυγής όλα αυτά τα χρόνια. Δεν μπορούμε να τα δεχτούμε αυτά τα πράγματα!

Μήπως ισχύει η λογική ο εχθρός του εχθρού είναι φίλος μου; Είναι τυχαίο, ότι μόλις

τρεις μέρες πριν από τη συνάντηση του πρόεδρου με τον Μιχαλολιάκο ανασύρθηκε από κύκλους της πρεσβείας, το «ένταλμα σύλληψης» που είχε εκδοθεί για εμένα από την κυβέρνηση του Πακιστάν το 2006 για «παράνομη μετακίνηση»; Ένα ένταλμα για το οποίο ο Άρειος Πάγος αποφάνθηκε ότι δεν πρόκειται να με εκδώσει στο Πακιστάν και το οποίο παρόλα αυτά εξακολουθεί να χρησιμοποιεί η Χ.Α για να με στοχοποιεί; Ένα ένταλμα που εκδόθηκε λόγω του αγώνα που κάναμε καταγγέλλοντας τις απαγωγές των Πακιστανών από μουσικές υπηρεσίες».

Η επίθεση της Πακιστανικής Πρεσβείας στον Τζαβέντ Ασλάμ και την Πακιστανική Κοινότητα είναι επίθεση σε όλους μας. Τα συνδικάτα και το εργατικό κίνημα, οι φοιτητικοί σύλλογοι, οι οργανώσεις της αριστεράς, οι κοινότητες μεταναστών, οι δημοτικές κινήσεις, όλες οι συλλογικότητες του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού κινήματος και οι κινήσεις υπεράσπισης των δικαιωμάτων έχουμε τη δύναμη να ματαιώσουμε οποιαδήποτε νέα σχέδια απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ και καταστολής της Πακιστανικής Κοινότητας.

«Η εκδήλωση αλληλεγγύης και στήριξης το Σάββατο 28 Απρίλη είναι ένα βήμα για δηλωθεί ανοιχτά η στήριξη όλων στην μάχη της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. «Δεν ξεχνάμε ότι πρωτοστάτησαν στις γειτονιές του Πειραιά και της Νίκαιας, κατά των φασιστικών επιθέσεων της Χρυσής Αυγής, όπως και σε πολλές άλλες περιοχές και πόλεις σε όλη την Ελλάδα. Δεν ξεχνάμε την συμβολή της στη πάλη για τα δικαιώματα των εργατών κατά της ρατσιστικής εργοδοτικής τρομοκρατίας από τους εργάτες γης στην Ν.Μανωλάδα μέχρι την Σκάλα Λακωνίας, το Μαραθώνα, την Θήβα αλλά και στα εργοστάσια της Γενικής Ανακύκλωσης και στο Κ.Γεωργίου στην Αυλώνα. Πρόσφατα άνοιξαν το σχολείο της κοινότητας στα Σεπόλια παρά την απόπειρα της Χρυσής Αυγής να το εμποδίσει με την μαζική στήριξη όλων».

Κατερίνα Θωίδου

Νέα αποχώρηση ευρωβουλευτή από την Χρυσή Αυγή

Την αποχώρησή του από τη Χρυσή Αυγή δημοσιοποίησε ο ένας εκ των τριών ευρωβουλευτών της και απόστρατος στρατηγός **Α. Συναδινός** την περασμένη βδομάδα.

Στη δήλωση αποχώρησής του ο Συναδινός, διαπίστωσε ότι «εντός του κινήματος δημιουργήθηκε σταδιακά ένας στενός κύκλος άεργων προσώπων, με μηδενική προθυμία να αναλάβουν έστω και την ελάχιστη πρωτοβουλία να ανταποκριθούν στον παλμό ενός πένητος λαού και μιας εθνικά εξευτελισμένης χώρας». Η απάντηση από την ηγεσία της Χ.Α ήταν ότι είναι προδότης και ότι της χρωστάει λεφτά, με τον Συναδινό να απαντάει ότι του ζητήθηκε παράνομα να χρηματοδοτήσει την εγκληματική συμμορία με λεφτά που παίρνει από την ΕΕ.

Για τα ίδια, περί μελών που δεν πληρώνουν τις συνδρομές τους στην Χ.Α, είχε καταγγείλει ο **Κασσιδιάρης** τον πρώην βουλευτή της Χ.Α **Μίχο**, μετά την πρόσφατη αποχώρησή του. Είναι προφανές ότι ο καυγάς μέσα στην Χρυσή Αυγή έχει να κάνει και με τα «λεφτουδάκια», ιδιαίτερα μέσα σε αυτήν την περίοδο, που όπως ομολογούν μισοκλαίγοντας συνεχώς οι φυρερισκοί της, έχει διακοπεί η κρατική χρηματοδότηση.

Αλλά ο σημαντικότερος λόγος των συνεχών αποχωρήσεων είναι η κρίση πολιτικού προσανατολισμού: Ο Συναδινός, μόλις λίγες μέρες πριν από την αποχώρησή του, είχε προχωρήσει σε κριτική του «αρχηγού» και της κλίκας του, υποστηρίζοντας σε δημόσιες δηλώσεις του ότι «η Χ.Α πρέπει να ανοίξει περισσότερο στον εθνικό πατριωτικό χώρο» και «να κάνει αλλαγές και εσωτερικά». Όχι, ότι ο ίδιος είναι κανένας «μετριοπαθής» - θυμίζουμε ότι έγινε γνωστός για την αποβολή του από το ευρωκοινοβούλιο επειδή χρησιμοποίησε ρατσιστικό λόγο σε «ομιλία» του για το προσφυγικό αναφέροντας ότι «όπως έχουν γράψει Οθωμανοί επιστήμονες οι Τούρκοι είναι βάρβαροι, είναι βρώμικοι, είναι όπως τα σκυλιά που γαβγίζουν και όταν επανέλθει ο εχθρός υποχωρούν».

Απομόνωση

Είναι η απομόνωση -που έχει επιβάλει στη ναζιστική συμμορία το αντιφασιστικό κίνημα και η συνεχιζόμενη δίκη- ο λόγος για τον οποίον άλλα στελέχη και μέλη της πηδάνε σαν τα ποντίκια από το πλοίο που βυθίζεται αναζητώντας μια «λιγότερο» ανοιχτά ναζιστική Χ.Α στα πρότυπα της Λεπέν και κάποια άλλα το παίζουν «δίπορτο» συνεχίζοντας τη δράση τους και μέσα από ναζιστικές συμμορίες, που όπως αποκαλύφθηκε πρόσφατα, λειτουργούν σαν συγκοινωνούντα δοχεία με τον κυρίως υπόνομο. Ενώ την ίδια στιγμή, η ηγεσία της Χ.Α προσπαθεί με μεγάλη δυσκολία να μείνει όρθια, πατώντας και στις δύο βάρκες, χωρίς να τολμάει καν να αναλάβει την ευθύνη για τις επιθέσεις που κάνει στην Φαβέλα και αλλού.

Θυμίζουμε ανάμεσα στις δεκάδες αποχωρήσεις στελεχών από την Χ.Α, εκείνες των πρώην βουλευτών **Γαλέου**, **Μπούκουρα** και **Αλεξόπουλου**, των νυν βουλευτών **Μίχου** και **Κουκούτση**, καθώς και του περιφερειακού συμβούλου Ανατ. Μακεδονίας-Θράκης **Κιτσόπουλου**, του δημοτικού συμβούλου Πειραιά **Κατσαφάδου** και άλλων.

Γ.Π.

فوائد فيستبول
Γιορτή αλληλεγγύης
Σάββατο 28 Απρίλη 6μμ-1πμ
θα τιμήσουμε την πολυχρονη συμβολή του Τζαβέντ Ασλάμ στους αγώνες για δικαιώματα και ελευθερίες
Εστιατόριο Asian Ginger Grill
Αχαρνών 61, 2108835806, ΗΣΑΠ Βικτόρια
Φαγητό, πλήρες γεύμα, φρούτα, γλυκά, 10 ευρώ
Εξωτική ασιατική κουζίνα
Εύσεις από Πακιστάν και Ινδία
Ζωντανή μουσική, Λαχνού
Τηλ : 6943003600
Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «η Ενότητα»



Ρατσιστικό νομοσχέδιο Βίτσα

Το νέο νομοσχέδιο του υπουργείου Μετανάστευσης για το άσυλο, που μόλις κατατέθηκε στη Βουλή, είναι ένα κατάπτυστο κείμενο. Η πλειοψηφία των διατάξεών του έρχεται να πωγωνίσει όλα τα δικαιώματα των προσφύγων που χρόνια τώρα υπερασπίζεται το αντιρατσιστικό κίνημα και το κίνημα αλληλεγγύης.

Ένα από τα βασικά πράγματα που κατοχυρώνει το νομοσχέδιο είναι ο απάραδεκτος γεωγραφικός περιορισμός των αιτούντων άσυλο προσφύγων στα έξι νησιά όπου έχουν δημιουργεί hotspots (Λέσβο, Χίο, Σάμο, Λέρο, Κω και Ρόδο), μετατρέποντάς τα οριστικά σε τόπους εξορίας και εγκλεισμού τους. Ο συγκεκριμένος περιορισμός, βέβαια, δεν είναι καινούργιος. Ισχύει από το Μάρτιο του 2016 με απόφαση της τότε διευθύντριας της Υπηρεσίας Ασύλου που, στα πλαίσια της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας, όριζε ότι κανένας πρόσφυγας δεν έχει δικαίωμα να φύγει από τα στρατόπεδα των νησιών μέχρι να ολοκληρωθεί η εξέταση του αιτήματος ασύλου του και να κριθεί αν μπορεί να παραμείνει στη χώρα ή πρέπει να απελαθεί στην Τουρκία. Όμως, την περασμένη Τρίτη, αυτή η απόφαση τέθηκε σε αμφισβήτηση από το ΣτΕ το οποίο, ύστερα από προσφυγή του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, την έκρινε κατά πλειοψηφία άκυρη.

Όχι ότι το ΣτΕ έγινε αντιρατσιστικό. Μπορεί να έκανε δεκτή την προσφυγή κρίνοντας τον περιορισμό της κυκλοφορίας ως μη επαρκώς δικαιολογημένο με όρους δημόσιου συμφέροντος, ωστόσο αποφάσισε ότι η ελευθερία μετακίνησης στην ενδοχώρα δεν θα έχει αναδρομική ισχύ. Αυτό σημαίνει ότι απέρριψε τον αποκλεισμό στα νησιά όσων προσφύγων φτάσουν στο εξής στη χώρα, αλλά τον κράτησε για όσους ήρθαν από την συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα δηλαδή οι χιλιάδες που βρίσκονται ήδη στα νησιά θα συνεχίζουν να ζουν στο ίδιο ακριβώς καθεστώς και μόνο ένα πολύ μικρό νέο κομμάτι -αφού ο αριθμός των προσφύγων που καταφέρνει

να φτάσει στη χώρα έχει μειωθεί δραματικά λόγω όλων των μέτρων αποτροπής- θα μπορούσε να μετακινηθεί ελεύθερα.

Η κυβέρνηση Τσίπρα όμως ούτε για αυτό το πολύ μικρό κομμάτι προσφύγων δε μπορεί να δεχτεί το δικαίωμα μετακίνησης, καθώς απειλεί να τινάξει στον αέρα τη συμφωνία με την Τουρκία (που δεν δέχεται να επιστραφούν αιτούντες άσυλο από την ελληνική ενδοχώρα, καθώς δεν υπάρχει τρόπος να διασφαλιστεί ότι πρόκειται για άτομα που έφτασαν μετά τη συμφωνία του 2016). Έτσι, ως απάντηση στο ΣτΕ και για να μπορεί η κυβέρνηση να συνεχίσει τις απελάσεις στην Τουρκία χωρίς προβλήματα, ο νέος διεθυντής της Υπηρεσίας Ασύλου έτρεξε να επαναφέρει τον γεωγραφικό περιορισμό με νέα εγκύκλιο που τυπώθηκε αμέσως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ενώ ο Βίτσας έτρεξε να καταθέσει το νέο νόμο που δίνει στην εγκύκλιο και νομοθετική κάλυψη ώστε κανένα ΣτΕ να μην μπορεί να την ξανα-αμφισβητήσει.

Προκλητικές ρυθμίσεις

Το ίδιο προκλητικές είναι και οι ρυθμίσεις για το ίδιο το άσυλο. Η κυβερνητική προπαγάνδα περί επιτάχυνσης των διαδικασιών δεν είναι τίποτα άλλο από επιτάχυνση των απελάσεων. Αυτό σημαίνει η μείωση του χρόνου εξέτασης των αιτήσεων σε πρώτο και δεύτερο βαθμό που προβλέπει ο νόμος: πιο γρήγορη απόρριψη. Και μάλιστα οριστική, αφού η απόφαση της δευτεροβάθμιας επιτροπής ασύλου ορίζεται ως "τελεσίδικη", καταργώντας έτσι τη δυνατότητα των προσφύγων να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη και μετά τη δεύτερη απόρριψη του αιτήματός τους.

Οι ίδιοι οι όροι απόδοσης ασύλου σκληραίνουν. Για παράδειγμα, πρόσφυγας που δεν εμφανίζεται σε συνέντευξη, χάνει το δικαίωμά του να συνεχίσει στη διαδικασία, αν δεν παρουσιάσει επαρκή δικαιολογία. Αν κάποιος έχει τη δυνατότητα να εμφανίσει νέες αποδείξεις για το δικαίωμα στο άσυλο, δεν θα μπορεί να επανέλθει με μεταγενέστερο αίτημα, παρά μόνο σε

εξαιρετικές περιπτώσεις. Ενώ, όλοι όσοι δεν υπόκεινται σε γεωγραφικό περιορισμό στα νησιά, είναι υποχρεωμένοι να γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε μεταβολή της διεύθυνσης κατοικίας τους όσο εκκρεμεί η αίτησή τους. Η τελευταία αυτή πρόβλεψη έχει έναν επιπλέον στόχο, εξασφαλίζει τον άμεσο εντοπισμό από τις αρχές όσων κρίνονται προς απέλαση.

Στο νομοσχέδιο γίνονται επίσης σαφείς οι προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούν οι πρόσφυγες προκειμένου η αρμόδια επιτροπή υποδοχής να τους παρέχει διαμονή, τροφή και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, μέχρι να εξεταστεί το αίτημα ασύλου τους. Έτσι, όσοι δεν συμμορφώνονται με τις "υποχρεώσεις" τους (π.χ. δήλωση στοιχείων) ή εγκαταλείψουν τους "χώρους φιλοξενίας" στους οποίους κρατούνται ή εκδήλωσαν "βίαιη συμπεριφορά", θα βρεθούν αντιμέτωποι με περιορισμό ή ακόμα και με διακοπή των παρεχόμενων αυτών "υλικών συνθηκών υποδοχής". Με αυτό τον τρόπο, στοιχειώδη αγαθά, όπως φαγητό, στέγαση και υγεία, γίνονται μέσο εκβιασμού των προσφύγων για να μην αντιδρούν σε τίποτα.

Η επίθεση δε σταματά εδώ. Το νομοσχέδιο προβλέπει αποζημιώσεις των κατοίκων της Χίου και της Λέσβου για ζημιές περιουσιών κοντά στα καμπ και οι οποίες χρεώνονται σε άγνωστους πρόσφυγες. Από που, όμως, θα προέρχονται αυτές οι αποζημιώσεις; «Αυτές λοιπόν με μία λογική που παραπέμπει στη ναζιστική αντίληψη της συλλογικής ευθύνης θα καταβάλλονται από τις εισπράξεις των παραβόλων των μεταναστών για τις άδειες παραμονής», όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ.

Το νομοσχέδιο πρέπει εδώ και τώρα να αποσυρθεί. Αυτή τη μάχη έχουν να δώσουν, μαζί με όλους τους πρόσφυγες και στο πλευρό τους, τα κόμματα της αριστεράς, τα συνδικάτα, οι φοιτητικοί συλλόγοι, οι κοινότητες μεταναστών, τα Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών των Δήμων, τα δημοτικά συμβούλια, ολόκληρο το αντιρατσιστικό κίνημα.

Λένα Βερδέ

Αλληλεγγύη στη Μόρια

Αγρια ρατσιστική επίθεση από ομάδα χρυσαυγιστών και ακροδεξιών δέχτηκαν το βράδυ της Κυριακής 22/4 δεκάδες πρόσφυγες, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά, που από την περασμένη βδομάδα βρίσκονταν σε διαμαρτυρία στην πλατεία Σαπφούς στη Μυτιλήνη. Οι επιθέσεις των φασιστών συνεχίστηκαν μέχρι τις πρώτες πρωινές μέρες στους δρόμους της πόλης, τραυματίζοντας συνολικά τουλάχιστον 35 άτομα, πρόσφυγες και συμπαράστατες τους. Η αστυνομία, όχι μόνο δεν προχώρησε σε προσαγωγές ή συλλήψεις φασιστών, αλλά και έδωσε από την πλατεία τους πρόσφυγες μεταφέροντάς τους με τη βία πίσω στη Μόρια.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου: «Η καταστολή της κινητοποίησης των προσφύγων στην Πλατεία Σαπφούς της Μυτιλήνης, με την βίαιη εκδίωξή τους από την Αστυνομία, ήταν το επιστέγασμα της επαίσχυντης συνεργασίας της ΕΛΑΣ του Τόσκα με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και τους ακροδεξιούς. Αφού τους άφησαν να παρίστανται στην υποστολή της σημαίας στο χώρο του παλιού Λιμεναρχείου στην προκουμαία, ακολούθως τους συνόδευσαν στην προσχεδιασμένη δολοφονική επίθεση που πραγματοποίησαν με στόχο τους πρόσφυγες, οι οποίοι βρίσκονταν στην Πλατεία Σαπφούς, με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, απαιτώντας το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση.

Ευθύνη Τόσκα

Η ηγεσία της ΕΛΑΣ και ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Τόσκας φέρει ακέραια την ευθύνη για τους τραυματισμούς των προσφύγων για τους οποίους δεν είδαν μπροστά στα μάτια τους οι αστυνομικοί και ο επικεφαλής αξιωματικός κανένα δράστη! Στη πολύωρη παρουσία τους με ανοιχτά καλέσματα "κάψτε τους πρόσφυγες" (!) η Αστυνομία βρισκονταν δίπλα τους και τους κάλυπτε με την αδράνειά της. Γι αυτό άλλωστε και δεν έγινε ούτε μία σύλληψη από την ομάδα των φασιστών που πετούσαν φωτοβολίδες, πέτρες και σίδερα κατά των προσφυγόπουλων και των μανάδων τους. Αντίθετα συνέλαβαν πάνω από εκατό πρόσφυγες και τέσσερις αλληλέγγυους...

Είναι πρόκληση την ώρα που η συμμαχία ΗΠΑ-Γαλλίας-Βρετανίας σκορπάει το θάνατο την Συρία με πυραυλικές επιθέσεις, συνεχίζοντας το μακελειό του λαού της Συρίας και οδηγώντας στην προσφυγιά εκατοντάδες χιλιάδες, τα θύματα να αντιμετωπίζουν κλειστά σύνορα, φυλακίσεις και περιορισμούς σε νησιά εξορίας.

Η Λέσβος ήταν, είναι και θα παραμείνει γη αντιφασιστική, νησί της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς. Με τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις αποτρέψαμε τις επιθέσεις των φασιστών και έτσι θα συνεχίσουμε. Καλούμε το Εργατικό Κέντρο και όλα τα σωματεία, τους φοιτητές, τις οργανώσεις της αριστεράς, τις κινήσεις αλληλεγγύης να στηρίξουμε το δίκαιο αγώνα των προσφύγων ενάντια στην ρατσιστική συμφωνία της ντροπής που την αξιοποιεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ για να πετοκόψει τα δικαιώματα των προσφύγων και να επιβάλει, για πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και το κλείσιμο των ναζιστικών στρατοπέδων του θανάτου, γεωγραφικό αποκλεισμό στα νησιά, μετατρέποντάς τα σε τόπους εξορίας...

Η διαδήλωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς ως γίνετο βήμα της μαζικής και ενωτικής απάντησης όλων των εργαζόμενων και της νεολαίας μαζί με τους πρόσφυγες από το στρατόπεδο της Μόρια για να μπει τέλος στο ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο, την εκμετάλλευση».

Κοινός αγώνας σε Τουρκία και Ελλάδα

Πώς σχολιάζεις την απόφαση του Ερντογάν να προκηρύξει πρόωρες εκλογές;

Η απόφαση πρόωρων εκλογών δεν ήταν μια έκπληξη αν σκεφτούμε την αποσταθεροποίηση του τουρκικού πολιτικού οικοδομήματος. Η ιδέα για πρόωρες εκλογές ήρθε από τον ηγέτη του φασιστικού κόμματος Ντεβλέτ Μπαχτσελί ο οποίος πια είναι συντάκτος του Ερντογάν σε αυτό που αποκαλούν οι ίδιοι “εθνική συμμαχία”. Οι παράγοντες που διαμορφώνουν ένα κλίμα αστάθειας στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό είναι διάφοροι. Στο εξωτερικό οι εξελίξεις στο μέτωπο της Συρίας, η στρατιωτική επιχείρηση στο Αφρίν και οι αμφιταλαντευόμενες σχέσεις με ΗΠΑ και Ρωσία. Στο εσωτερικό η κρίση του κρατικού μηχανισμού μετά την απόπειρα επιβολής χούντας, οι συνεχιζόμενες εκκαθαρίσεις, οι τριβές εντός του κυβερνητικού κόμματος AKP, οι αντιδράσεις που δημιουργεί η συνεχιζόμενη εφαρμογή της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και η όλο και διογκούμενη συζήτηση για μια επικείμενη οικονομική κρίση, ήταν παράγοντες που απέτρεψαν την ομαλή τήρηση του εκλογικού ημερολογίου.

Η συνέχιση της κατάστασης ανάγκης, η ουσιαστική κατάργηση της όποιας ανεξαρτησίας του δικαστικού σώματος, η επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης, οι περιπέτειες και ο καιροσκοπισμός στην εξωτερική πολιτική δημιουργούν τρομερές εντάσεις. Η πλειοψηφία της κοινωνίας ήταν κατά της απόπειρας πραξικοπήματος και δήλωνε υπέρ της καταπολέμησης και της δίωξης των χουντικών. Όλος αυτός ο κόσμος βλέπει τώρα ότι αυτό που γίνεται είναι να χρησιμοποιείται το πραξικόπημα ως άλλοθι για κυβερνητικό αυταρχισμό. Οι πρόωρες εκλογές είναι δηλαδή μια προσπάθεια να διαχτερευτούν αυτές οι εντάσεις την κατάλληλη στιγμή, αφού η αντιπολίτευση είναι αυτή τη στιγμή κατακερματισμένη. Ο παράγοντας του χρόνου δεν είναι με το μέρος του Ερντογάν. Αφού αν συνεχίσουν να συσσωρεύονται αυτές οι εντάσεις, μια πιθανή εκλογική αναμέτρηση του χρόνου μπορεί να αποτελέσει κυριολεκτικά ένα μπουμερανγκ. Οπότε μάλλον καλύτερα για την κυβέρνηση να αναλάβει το ρίσκο των πρόωρων εκλογών παρά να περιμένει τη μάλλον σίγουρη ήττα στο μέλλον.

Όμως η εκλογική νίκη του συνασπισμού AKP-MHP στις πρόωρες εκλογές δεν είναι δεδομένη. Αρκεί να θυμηθούμε ότι στο πρόσφατο δημοψήφισμα που είχε διεξαχθεί για την αποδοχή του προεδρικού συστήματος, το AKP είχε δυσκολευτεί να εξασφαλίσει μια άνετη πλειοψηφία και είχε χάσει σχεδόν σε όλα τα μεγάλα αστικά κέντρα. Το αν τότε το αποτέλεσμα ήταν ή δεν ήταν αποτέλεσμα νοθείας είναι ένα μεγάλο ζήτημα ακόμα. Οι τελευταίες μετρήσεις δείχνουν ότι ο κυβερνητικός συνασπισμός θα δυσκολευτεί αρκετά να βγάλει πλειοψηφία από μια εκλογική αναμέτρηση. Ήδη η συνέχιση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης αλλά και η δημιουργία συνασπισμού με τους φασίστες του MHP δηλώνουν την αδυναμία της κυβέρνησης AKP. Όμως στην αντιπολίτευση επικρατεί μια αντίληψη ενός αντι-Ερντογάν συνασπισμού χωρίς αρχές. Η Μεράλ Ακτσενέρ, πρώην μέλος του φασιστικού MHP ή ο Αμπντουλάχ Γκιούλ, πρώην πρόεδρος δημοκρατίας, παρουσιάζον-



Συνέντευξη με την Meltem Oral από το DSiP



Διαδήλωση στις 8 Μάρτη φέτος στην Ιστανμπούλ

ται ως πιθανοί υποψήφιοι της αντιπολίτευσης στις προεδρικές εκλογές.

Εμείς είμαστε απέναντι σε μια λογική που βγάζει εθνικιστή υποψήφιο κατά της κυβερνητικής εθνικιστικής συμμαχίας. Η αντίληψη του λιγότερου κακού, οδηγεί την αντιπολίτευση σε όλο και πιο ίδιες επιλογές. Η όποια ενωτική προσπάθεια πρέπει να είναι στη βάση της ένωσης της εργατικής τάξης και σε μια αντιεθνικιστική και αντιπολεμική κατεύθυνση.

Πριν έρθεις στην Αθήνα για το Μαρξισμό 2018, οργανώνετε το δικό σας αντίστοιχο φεστιβάλ. Μπορείς να μας πεις κάποια πράγματα για αυτό;

Οι επαναστάτες μαρξιστές της Τουρκίας έχουμε τις εκδηλώσεις του Μαρξισμού 2018 δύο βδομάδες πριν τον δικό σας. Τα 50 χρόνια από τα κινήματα του 1968 και τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Καρλ Μαρξ θα είναι κεντρικά θέματα στις εκδηλώσεις. Είναι πολύ σημαντικό σε μια περίοδο ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, πολέμων και εθνικισμού να δημιουργούμε χώρους όπου επαναστάτες από διαφορετικές χώρες θα έχουν την ευκαιρία να συναντηθούν και να ανταλλάξουν εμπειρίες. Θεωρούμε τις εκδηλώσεις του Μαρξισμού ως ένα σημαντικό βήμα για να δημιουργήσουμε ένα διεθνές αντιπολεμικό κίνημα από τα κάτω. Στο πρόγραμμα υπάρχουν θεματικές όπως η κατάσταση στη Μέση Ανατολή, το Κουρδικό, το γυναικείο ζήτημα, τα μαθήματα του 1968, οι εμπειρίες της εργατικής τάξης, η πάλη ενάντια στο ρατσισμό κλπ. Εκτός από τους συντρόφους και φίλους από την Τουρκία θα έχουμε συντρόφους από το εξωτερικό όπως ο Τζον Μόλιου και η Αργυρή Ερωτοκρίτου.

Τι αναμετωπίζει το εργατικό κίνημα και η Αριστερά στην Τουρκία τα τελευταία χρόνια;

Τα τελευταία χρόνια υπήρχε μια υποχώρηση των μαζικών κινήματων ειδικά λόγω της καταστολής της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Η επιχείρηση του τουρκικού στρατού στη Συρία με στόχο το Αφρίν δημιούργησε ένα ασφυκτικό σοβινιστικό κλίμα. Η κάθε κριτική κατά του πολέμου και των εθνικιστικών πολεμοκάπηλων πολιτικών αντιμετωπίζεται με καταστολή και φυλάκιση. Τελευταία, φοιτητές του πανεπιστημίου Μπογάτζιτσι που έκαναν μια αντιφασιστική αντιπολεμική πορεία αντιμετωπίζουν ποινές φυλάκισης. Χιλιάδες είναι αυτοί που είναι στις φυλακές, όπως ο σύντροφός μας Εμίν Σεκίρ, χωρίς δίκη, χωρίς δικόγραφο, χωρίς να ξέρουν με τι κατηγορούνται. Μια δασκάλα που βγήκε σε μια τηλεοπτική εκπομπή και είπε μόνο «να μην πεθαίνουν στον πόλεμο τα παιδιά», φυλακίστηκε με το παιδί της που είναι μόλις έξι μηνών. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση για φίμωση κάθε είδους αντιπολίτευσης. Μόλις χτες ο Ερντογάν σε μια δήλωση που έκανε είπε ξεκάθαρα ότι η κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι ένα εργαλείο κατά των απεργιακών κινητοποιήσεων των εργατών και άρα συμφέρει στην οικονομική ανάπτυξη. Για αυτούς τους λόγους είναι κρίσιμη η Πρωτομαγιά, για να δείξει το κίνημα και η Αριστερά ότι είναι μαζικά παρών παρά την καταστολή.

Υπάρχει ανύσταση;

Υπάρχει μια αύξηση στις εργατικές αντιστάσεις. Ο μεγαλύτερος φόβος της κυβέρνησης είναι ένα μαζικό εργατικό κίνημα που θα συσπείρωνε και τους εργάτες που ψηφίζουν την κυβέρνηση. Μόλις το περασμένο μήνα 130 χιλιάδες εργάτες στον τομέα του μετάλλου που είναι οργανωμένοι σε τρία διαφορετικά συνδικάτα συναποφάσισαν να πάνε σε απεργία. Ουσιαστικά στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης

είναι παράνομες οι απεργίες. Παρόλα αυτά, από τη στιγμή που οι εργάτες έδειξαν την αποφασιστικότητά τους να απεργήσουν έστω παράνομα, η κυβέρνηση έκανε πίσω και αναγκάστηκε να αποδεχτεί πολλά από τα αιτήματα των εργατών. Υπάρχουν επίσης μικρές και μεγάλες αντιστάσεις κατά των ιδιωτικοποιήσεων και των ελαστικών μορφών εργασίας.

Από την άλλη, ένα μαζικό κίνημα που κατάφερε να παραμείνει στους δρόμους και να κινητοποιεί κόσμο παρά την κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι το γυναικείο κίνημα. Ειδικά οι πορείες στις 8 Μάρτη κάθε χρόνο είναι και πιο μαζικές. Είναι πορείες που ακούγονται ριζοσπαστικά συνθήματα και δυο χρόνια τώρα μετατρέπονται σε μεγάλες εκδηλώσεις υπέρ της ελευθερίας και της ειρήνης. Παρόλα αυτά, όμως η γενική αίσθηση είναι ο φόβος. Ο κόσμος λόγω της καταστολής φοβάται να κατέβει στους δρόμους, να κινητοποιηθεί. Σε αυτό το κλίμα τρόμου, οι γυναίκες με διάφορες αφορμές κατάφεραν να διατηρήσουν τη συσπείρωση του κινήματος και να έχουν μια σημαντική μαζικότητα. Σίγουρα αυτή η ενέργεια είναι μέρος της παγκόσμιας ανόδου του γυναικείου κινήματος. Αλλά στη Τουρκία οι γυναίκες παίζουν ένα κρίσιμο ρόλο στο να σπάσει ο τρόμος στο δρόμο.

Πόσο σημαντικό είναι το διεθνές κίνημα σε όλα τα μέτωπα πάλης;

Η λύση κατά της απογοήτευσης που δημιουργεί ο κύκλος του αυταρχισμού είναι η μαρξιστική θεωρία και ο διεθνής αγώνας. Η Τουρκία δεν αποτελεί μια εξαίρεση. Σε όλο τον κόσμο παρατηρούμε την άνοδο των εθνικισμών και των φιλοπόλεμων πολιτικών. Οι ενδοϊμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί εντείνονται. Ο Τραμπ στη Μέση Ανατολή (Ιράν και Συρία) και στη νοτιοανατολική Ασία δημιουργεί εντάσεις. Όπως είδαμε και στην τελευταία επίθεση στη Συρία προσπαθεί να συσπειρώσει γύρω του τις δυτικές δυνάμεις μέσω επιθετικών στρατιωτικών πολιτικών. Σε μια τέτοια περίοδο ο αγώνας σε διεθνές επίπεδο είναι κρίσιμης σημασίας.

Οι αγώνες σε όλο τον κόσμο μας δείχνουν την ελπίδα. Στις ΗΠΑ οι νέοι βγαίνουν στους δρόμους κατά των ατομικών εξοπλισμών, στη Γαλλία παρατηρούμε ένα νέο κύμα εργατικών αγώνων κατά των επιθέσεων της κυβέρνησης Μακρόν, στην Αρμενία ο λαός ξεσηκώνεται κατά της αυταρχικής κυβέρνησης αναγκάζοντας τον πρόεδρο της χώρας σε παραίτηση, στην Ελλάδα ο αντιρατσιστικός αγώνας, οι χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους στην Ουγγαρία κατά του Ορμπάν, είναι αποδείξεις ότι η εργατική τάξη δεν έχει δώσει ακόμα την τελική απάντηση. Από την άλλη, είναι αποφασιστικής σημασίας σήμερα η οργάνωση ενός διεθνούς αντιπολεμικού κινήματος. Οι διπλωματικές και στρατιωτικές εντάσεις που αυξάνονται στις δύο όχθες του Αιγαίου είναι άλλη μια ένδειξη του που οδηγείται ο κόσμος. Οι αριστεροί της Ελλάδας και της Τουρκίας πρέπει άμεσα να μεγαλώσουν τη συνεργασία σε μια κατεύθυνση που θα δημιουργεί ένα κοινό κίνημα κατά του πολέμου. Το κλίμα της έντασης που επικρατεί, μόνο έτσι, με κοινή αντιπολεμική δράση μπορεί να ανατραπεί.

Η Μελέτη Οράλ μίλησε στη Λένα Βερδέ

Εκδηλώσεις

Ο Μάης του '68 τότε και σήμερα – Μαρξισμός 2018

Προβολή βίντεο – έκθεση αφίσας από το «Atelier Populaire 1968» και βιβλία για τα 200 χρόνια από τη γέννηση του Μαρξ και τον Μάη του '68

ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 26/4 αίθ. προβολών ΣΓΤΚΣ 2μμ
Ομιλήτρια: Τζώρτζια Τουλιάτου, καθ. ψηφιακών μέσων-εικαστικός, Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω

ΣΧΟΛΗ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ – ΑΠΘ

ΠΕΜΠΤΗ 26/4 3μμ
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης, δικηγόρος, ομιλητής στον Μαρξισμό

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 αίθ. 613, 2μμ

ΝΟΠΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 αίθ. 5, 2μμ

ΠΑΝΤΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/5 αμφ. 2 έναντι κτιρίου Σάκη Καράγιωργα 3μμ
Ομιλητές: Άλκης Ρήγος, μέλος αντιδικτατορικού φοιτητικού κινήματος, Γεωργία Πατεράκη, καθ. τμήματος κοινωνικής πολιτικής, διευθύντρια εργαστηρίου σπουδών φύλου, Γιώργος Πίπτας, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΤΡΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/5 αμφ. Κυλικείου 2μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/5 2μμ
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης, δημοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη – παρουσιάζει το βίντεο

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/5 Θόλος 2μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/5 αμφ. Φυσικού 1μμ

ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/5
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη, δημοσιογράφος

ΙΑΤΡΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 αίθ. 2ου έτους 2μμ
Ομιλητές: Λάμπρος Φιτούρης, καθ. Ιστορικού, Λουίζα Γκίκα, φοιτήτρια Ιατρικής

ΣΕ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

ΕΡΤ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/5 γραφεία ΠΟΣΠΕΡΤ 1μμ

ΜΕΤΡΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/5 γραφεία ΣΕΛΜΑ, Σεπόλια 12μμ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΩΤΗΡΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/5 αμφ. 6η Πνευμονολογική 1.30μμ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΓ.ΣΑΒΒΑΣ

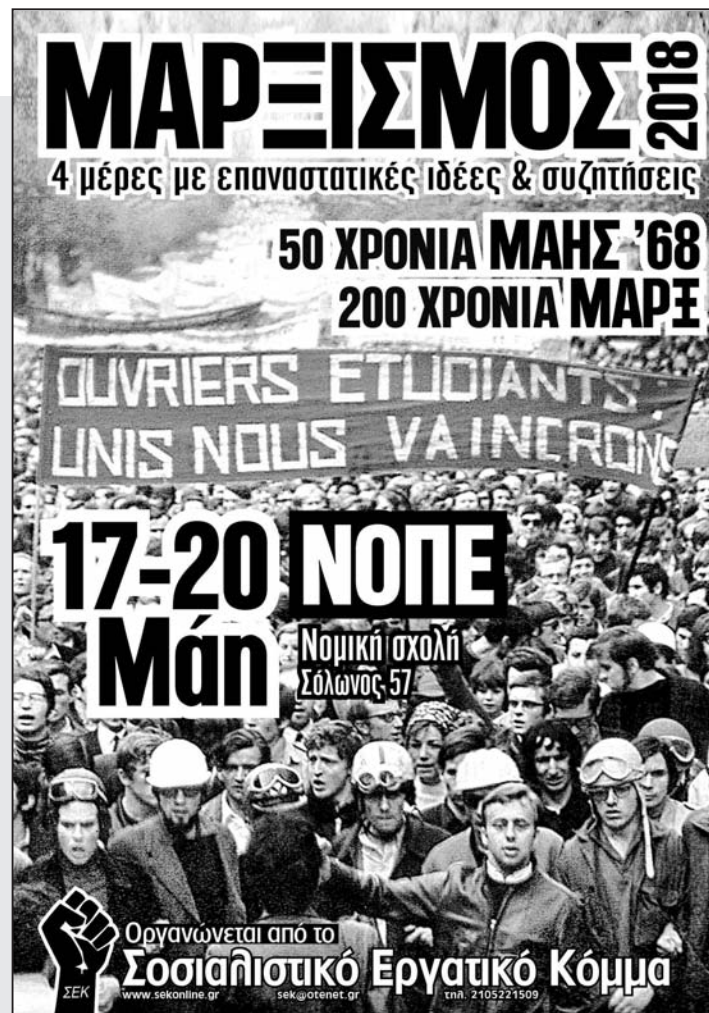
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/5 αμφιθέατρο 1.30μμ

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον ΜΑΡΞΙΣΜΟ

Ο Μαρξισμός 2018, το τετραήμερο φεστιβάλ των επαναστατικών ιδεών που θα γίνει 17 με 20 Μάη στη Νομική Σχολή Αθήνας και είναι αφιερωμένο στα 50 χρόνια από το Μάη του '68 και στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Καρλ Μαρξ, κερδίζει το ενδιαφέρον ολοένα και περισσότερων αγωνιστών και αγωνιστριών του κινήματος και της αριστεράς. Αυτή ήταν η εμπειρία των συντρόφων και των συντροφισσών του ΣΕΚ, που οργανώνει το τετραήμερο, από τα φόρουμ που έγιναν την περασμένη εβδομάδα σε δεκάδες γειτονίες όλης της χώρας με θέμα το φεστιβάλ και τις επετείους που έχει στο κέντρο του. Τις συζητήσεις συνόδεψαν η προβολή του βίντεο που κυκλοφορεί για το τετραήμερο, καθώς και εκθέσεις αφίσας και βιβλίου για το Μάη του '68 και τον Μαρξ.

“Η συζήτηση για το Μαρξισμό 2018 στου Ζωγράφου έγινε στα γραφεία του Πολιτιστικού Συλλόγου Ιλισσός με τη συμμετοχή αρκετών μελών του”, μας είπε η **Κατερίνα**, “Ο Ιλισσός είναι ένας δραστήριος σύλλογος κύρια πάνω σε θέματα περιβάλλοντος αλλά όχι μόνο. Συμμετέχει για παράδειγμα στο κίνημα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί και τη μάχη ενάντια στη μετατροπή του σε γήπεδο, αλλά ταυτόχρονα οργανώνει μαθήματα ελληνικών σε μετανάστες και γενικά δραστηριοποιείται πάνω σε πολλά και διαφορετικά μέτωπα σε επίπεδο γειτονιάς. Έτσι η κουβέντα που άνοιξε ήταν πολύ ενδιαφέρουσα καθώς περιστράφηκε γύρω από τη σύνδεση των μαρξιστικών ιδεών με αυτές τις δράσεις. Το γεγονός ότι το φεστιβάλ έχει συζητήσεις και γι' αυτά τα ζητήματα, όπως αν «Ήταν ο Μαρξ οικολόγος;» ή «Η περιβαλλοντική κρίση της Αττικής», παρακίνησε μέλη του Συλλόγου να δηλώσουν τη συμμετοχή τους. Συνολικά η συζήτηση, με κέντρο τα πενήντα χρόνια από το Μάη του '68 και τις μάχες του σήμερα, ήταν πολύ πλούσια”.

“Η παρουσία μιας μαθήτριας από το Μουσικό Σχολείο Ιλίου στο φόρουμ της **Κυψέλης** και η τοποθέτησή της ότι δεν μπορούμε να ζούμε άλλο σε αυτόν τον κόσμο, με τους πολέμους και τη φτώχεια, ήρθε να δείξει πόσο μεγάλη είναι η ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας σήμερα και πόσο ο Μαρξισμός μπορεί να γίνει πόλος έλξης για όλους όσους θέλουν να παλέψουν”, μας είπε η **Φύλλια**, “Η ίδια είχε συμμετάσχει στην αντιπολεμική διαδήλωση που έγινε μετά το βομβαρδισμό στη Συρία και, όχι μόνο δήλωσε τη συμμετοχή της στο φεστιβάλ, αλλά πήρε φυλλάδια με το πρόγραμμα για να τα διακινήσει στους συμμαθητές της. Στη διάρκεια του φόρουμ έγινε συζήτηση για τις μεγάλες επετείους στις οποίες είναι αφιερωμένος ο Μαρξισμός και την επικαιρότητά τους καθώς και αναλυτική παρουσίαση των συζητήσεών του που κα-



λύπτουν πραγματικά όλο τον κόσμο του κινήματος”.

“Η συζήτηση στο **Περιστέρι**, αμέσως μετά την προβολή του βίντεο και την εισήγηση για τις ιστορικές επετείους στις οποίες είναι αφιερωμένος ο Μαρξισμός, στάθηκε κύρια στη σημασία που έχει το τετραήμερο τα τελευταία τριάντα χρόνια της ζωής του”, μας είπε ο **Κώστας**, “Για όλους εμάς που δεν έχουμε ξαναβρεθεί στις διαδικασίες του και φέτος είναι η πρώτη φορά, ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα ενημέρωση. Σαν πρώτο βήμα για την οργάνωσή του, αποφασίσαμε μια μεγάλη εξόρμηση από τον Άγιο Αντώνη μέχρι το Δημαρχείο Περιστερίου, συνδυάζοντας αφισοκόλληση και μοίρασμα του προγράμματος στα μαγαζιά και όλο τον κόσμο”.

Έμπνευση

“Το φόρουμ για το Μαρξισμό στους **Αμπελόκηπους** ήταν το μαζικότερο που έχουμε κάνει το τελευταίο διάστημα”, μας είπε η **Εύα**, “Η πολιτική συζήτηση ήταν φοβερή. Συνδυάζει την έμπνευση από το παγκόσμιο κίνημα του Μάη του '68 αλλά και τις σημερινές μάχες στη Γαλλία, τις ΗΠΑ και αλλού με τις πολιτικές απαντήσεις που χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε τους αγώνες εδώ και να τους δώσουμε την επαναστατική προ-

οπτική που τους αξίζει. Στο τέλος, αποφασίσαμε ένα ευρύ πρόγραμμα δράσης με εξορμήσεις και αφισοκολλήσεις, με παρεμβάσεις και ανοιχτά καλέσματα σε όλους τους οργανωμένους φορείς και τις συλλογικότητες της γειτονιάς, σε όλους όσους έχουμε συνεργαστεί στις μάχες τα τελευταία χρόνια για να έρθουν στο φεστιβάλ”.

Παντού τα φόρουμ, με την προβολή του βίντεο και τη συζήτηση που ακολούθησε, άνοιξε σε όλους και όλες την όρεξη για την καλύτερη οργάνωση του φεστιβάλ με αφισοκολλήσεις, εξορμήσεις, μέρες δράσης και κάθε τρόπο που να εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη δημοσιοποίησή του σε σύνδεση με τις μάχες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Στη **Νέα Ιωνία**, για παράδειγμα, αποφασίστηκε αντιπολεμική μέρα δράσης το ερχόμενο Σάββατο στη γειτονιά, αλλά και μια προφεστιβαλική εκδήλωση στις 4 Μάη με προβολή ταινίας για το Μάη του '68. Αντίστοιχη προφεστιβαλική μέρα αποφασίστηκε στα **Πετράλωνα** για την Κυριακή 29 Απρίλη με ανοιχτή έκθεση αφίσας και βιβλίου για το Μάη του '68 και όχι μόνο, στην πλατεία Μερκούρη, στις 6μμ. Στις 17, 18, 19 και 20 Μάη όλοι οι δρόμοι οδηγούν στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2018.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΛΗΡΟ Αμετανόητος ναζί

Εκάθαρτος και αμετανόητος, ο Μιχαλολιάκος δηλώνει για τον ναζιστικό χαιρετισμό στο φεστιβάλ νεολογίας: «Είμαστε έτοιμοι αν χρειαστεί να γυρίσουμε στο μισό τα εκατό. Δεν μας νοιάζει. Πίστη, ιδέες, δεν αλλάζουν. Τα σωστά κινήματα αρχίζουν με διαγραφές, όχι με εγγραφές. Γίναμε ξαφνικά πάρα πολλοί, αλλά οι πολλοί πρέπει να γίνουν όπωσ είμαστε οι λίγοι, όχι εμείς να αλλάξουμε!» Ο ναζισμός δεν ήταν ιδεολογία της νίκης, είναι η ιδεολογία της Χρυσής Αυγής ακόμη και σήμερα. Στόχος της συμμορίας είναι να μην αλλάξει και να κάνει τα μέλη της το ίδιο αμετανόητους ναζιστές: «Δε θα επιτρέψουμε να υπάρχουν καταστάσεις εκτός κεντρικής γραμμής. [...] Πρέπει να είμαστε χρυσαυγίτες καθόλα», τονίζει σε άλλη ομιλία του. Τη διαβεβαίωση ότι οι χρυσαυγίτες «δεν αλλάζουν», ο Μιχαλολιάκος τη δίνει ξανά και ξανά σε πλήθος ομιλιών, σε γραφεία και συγκεντρώσεις, σε μια ομοβροντία από βίντεο που προβλήθηκαν στις συνεδριάσεις. Την απευθύνει στα μέλη, νέα και παλιά, εν όψει των εκλογών του 2012, στην προσπάθειά του να σπάσουν οι ανησυχίες ότι «θα φορέσουν γραβάτες».

Σε ομιλία του για το 1945, είπε, σύμφωνα με ανταπόκριση της ίδιας της εφημερίδας Χρυσή Αυγή: «Χάθηκε η πρώτη μεγάλη μάχη, εμείς συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε». «Θα το βάλω στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας: μας πολεμάνε όλοι, άρα πάμε καλά. Ο Γκαίμπελς το είπε, όταν ήταν να πάρουν την εξουσία. [...] είμαστε οι κακοί της υποθέσεως και το χαϊρόμαστε! Εναντίον όλων!», φωνάζει σε άλλο σημείο. Αμέτρητες φορές ακούστηκε στην αίθουσα του δικαστηρίου η ομολογία: «μας λένε ναζιστές, φασίστες, ρατσιστές. Ναι, είμαστε!», ενώ ο ναζιστικός χαιρετισμός υπήρχε σχεδόν σε κάθε βίντεο.

Δεν λείπουν και οι αισχρές αναφορές στις ομάδες που αποτελούν τον κατεξοχόν στόχο. Στις ομιλίες και τα κείμενα υπάρχει διάχυτος αντισημιτισμός με χαρακτηριστικό (αλλά σε καμία περίπτωση μεμονωμένο) παράδειγμα μια συγκεντρώνηση στην οποία περιγράφει με διεστραμμένη χαρά το πώς οι Εβραίοι της Θεσσαλονίκης οδηγήθηκαν στο Άουσβιτς. Σε άλλη ομιλία δεν παραλείπει να τονίσει ότι στόχος της Χ.Α είναι και οι Ρο-



μά, αφού η ίδια μοίρα τους περίμενε και στο ναζιστικό καθεστώς. Για τους μετανάστες, το ανατριχιαστικό τους όραμα είναι ίδιο: «σκοπός μας είναι να τους διώξουμε όλους [...] ας γίνουμε εξουσία και τον βρίσκουμε τον τρόπο [...] υπάρχουν ερημωμένες περιοχές, ας τους μαζέψουμε όλους εκεί με ηλεκτροφόρα σύρματα».

Μιλώντας για τις εκλογές ο αρχηγός της εγκληματικής οργάνωσης ωρύεται: «Ο ψήφος (sic) ενός σοφού ανθρώπου μετράει το ίδιο με ενός τρελού! Το ξέρω ότι στο Δρομοκαϊτειο ψηφίζουν;» Βέβαια ο πιο μεγάλος καημός του δεν είναι το ποιοι ψηφίζουν, αλλά το ότι ψηφίζει ο κόσμος γενικώς: «Δεν έχουμε δυο τεθωρακισμένες μεραρχίες να γλιτώσουμε από εκλογές, διαδικασίες κλπ», λέει, ενώ σε άλλη ομιλία, ξεκαθαρίζει στα μέλη του ξανά: «Όχι πως πιστεύω στις εκλογές. Μην παριστάνω το δημοκράτη γιατί δεν είμαι». Η διαβεβαίωση ότι η Χρυσή Αυγή ΔΕΝ είναι κόμμα επαναλαμβάνεται δεκάδες φορές σε όλους τους τόνους: «κάποτε θα μπορούμε στη βουλή, είτε με εκλογές είτε χωρίς», «όσο πιο δυνατοί, τόσο πιο ακραίοι», «Εμείς έχουμε βάλει βόμβες! Έχουμε προτάξει τα στήθη μας, εμείς είμαστε κόμμα; Κόμμα είμαστε με τη νομική έννοια του όρου, κατά τα άλλα είμαστε εναντίον των κομμάτων, αγωνιζόμαστε για την κατάργησή τους», «τα χέρια μας μπορούμε να τα λερώσουμε», «Ζήτω τα παιδιά της ΧΑ και να μη γίνουν ποτέ [...] πουλημένοι, συμβιβασμένοι, δημοκράτες», «Έχει λείη η ΧΑ πειθαρχία σχεδόν στρατιωτική. Τι σχεδόν; Από το στρατό έχουμε περισσότερη οργάνωση», «Ένα κόμμα με γερές δομές, στρατιωτικές. Δε μας φοβίζει ο όρος στρατιωτικές, γιατί να μας φοβίζει; Ο στρατός είναι η ελπίδα του έθνους». Αυτά είναι λίγα μόνο από τα όσα βρίσκονται στον δίσκο του αρχηγού της υπόδικης οργάνωσης.

ΔΙΣΚΟ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ

Τρία χρόνια και 243 δικάσιμους συμπλήρωσε η δίκη της Χρυσής Αυγής με τη συνεδρίαση της 20/4 στον Κορυδαλλό. Δεκάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες έδωσαν για μια ακόμη φορά το παρών στο δικαστήριο, στη συγκέντρωση που καλούσε η οικογένεια Φύσσα και αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές οργανώσεις, ανάμεσά τους η ΚΕΕΡΦΑ.

Στη μέχρι τώρα διάρκεια αυτής της δίκης, το αντιφασιστικό κίνημα και η πολιτική αγωγή έχουν καταφέρει το κολοσσιαίο έργο να διατρανώσουν το κατηγορητήριο, τόσο με τη στήριξη των πάνω από 140 μαρτύρων κατηγορίας

όσο και με την ανάδειξη των εγγράφων που περιέχουν στοιχεία για τα οποία η λέξη συντριπτικά είναι λίγη.

Το συμπλήρωμα των τριών χρόνων συνέπεσε με την έναρξη της εξέτασης από το δικαστήριο του σκληρού δίσκου του αρχηγού της εγκληματικής συμμορίας, Νίκου Μιχαλολιάκου. Το υλικό που πρότεινε η πολιτική αγωγή ολοκληρώθηκε μέσα στις επόμενες δύο δικάσιμες (23 και 24/4). Μέσα από βίντεο, φωτογραφίες, κείμενα και ηχητικά, ξεχύθηκε όλος ο ναζιστικός βόρβορος της Χρυσής Αυγής, ενώ προέκυψε και πάλι πλήθος στοιχείων για την οργανωτική δομή και την ιεραρχία της.

και εγκληματίας

Αν κάτι προκύπτει το ίδιο καθαρά με την αδιαπραγμάτευτα ναζιστική ιδεολογία της ΧΑ από τα αρχεία του Μιχαλολιάκου, αυτό είναι η πλήρης επίγνωσή του για τη βίαιη δράση της. Την οποία επικροτεί και ενθαρρύνει. «Είχαμε κάποτε τα γραφεία μας στην οδό Σολωμού. Κάποιοι δικοί μας είχαν κοπανήσει κάποιους συριζαίους και κάτι αλλοδαπούς. Δεν περνούσαν περπατώντας, τι να κάναμε, δεν περνάς από τα γραφεία περπατώντας, ή τρέχανε ή δεν προλαβαίνανε να τρέξουν. [...] σαπίζονταν στο ξύλο». Σε συγκεντρώνηση στις Θερμοπύλες λέει: «Εσείς είστε τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής! Ας έρθουν να μετρηθούμε!», ενώ μπροστά στο πλήθος φιγουράρει το τάγμα εφόδου της Νίκαιας με τα γνωστά παντελόνια «πόλεως», τη χαρακτηριστική στολή του.

Κάνει αναφορές σε αμέτρητα περιστατικά ξύλου που έχει ζήσει, δει ή ακούσει από τα μέλη, έχει στο δίσκο του βίντεο από χρυσαυγίτικες συγκεντρώσεις

που κατέληξαν σε συγκρούσεις, βίντεο από τραμπουκισμούς σε βάρος γυναικών, φωτογραφίες από οπλοστάσια. Ο όποιος ισχυρισμός θέλει τη Νίκαια να είναι ένας πυρήνας που «ξέφυγε» καταρρέει παταγωδώς. Όπως παταγωδώς καταρρέει η γραμμή που θέλει τον Ρουπακιά περαστικό τον οποίο κανείς στην ηγεσία της οργάνωσης «δεν ξέρει». Όχι μόνο ο Ρουπακιάς φαίνεται στις Θερμοπύλες, αλλά σε άλλο βίντεο αποδεικνύεται ότι ο Μιχαλολιάκος ξέρει απ' έξω και ανακατωτά όποιον έχει σχέσεις με την οργάνωση, όταν πετάει έξω από εκδήλωση έναν που τον είχε δει σε φωτογραφίες σε συγκέντρωση του ΛΑΟΣ.

Εμβληματικές βίαιες δράσεις ξαναήρθαν στο προσκήνιο: το ρατσιστικό πογκρόμ του Μάη του 2011, ο τρόμος στον Άγιο Παντελεήμονα και η επίσης ρατσιστική επίθεση στο Παλιό Εφετείο. Το πογκρόμ ομολόγησε ο Κασιδιάρης, ξεκαθαρίζοντας στα μέλη ότι ραχοκοκαλιά και οργανωτής του ήταν η Χρυ-

σή Αυγή. Προβλήθηκε βίντεο στο οποίο ζητάει από τους συμμετέχοντες οικονομική ενίσχυση και αιτιολογεί: «Όλες αυτές τις μέρες, με όλες αυτές τις συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις [...] να μην ήταν ο κόσμος αλλά η ΧΑ τους οργάνωσε».

Για τον Άγιο Παντελεήμονα ο Μιχαλολιάκος κάνει σκόνη την ιστορία περί «αγανακτισμένων» λέγοντας ακόμα πιο καθαρά: «Ποιοι παίζανε ξύλο με τα ΜΑΤ; Οι κάτοικοι ή οι χρυσαυγίτες;». Τέλος, για το Παλιό Εφετείο: «Εκεί που το κράτος δεν μπορούσε να κάνει τίποτα, μπόρεσαν οι εθνικιστές και άδειασε το Εφετείο. Εγώ προσωπικά δεν ήμουν απών! Εκεί ήμουν! Κερδίσαμε τη μάχη και απελευθερώσαμε έστω μια γωνία», φωνάζει, επιβεβαιώνοντας τους αυτόπτες μάρτυρες θύματα που είχαν καταθέσει το προηγούμενο διάστημα, αλλά και την προστατευόμενη μάρτυρα Ε που ήταν επίσης παρούσα στην επίθεση.

Αφροδίτη Φράγκου



Επόμενες δικάσιμοι

Απρίλης: 25/4 στον Κορυδαλλό.
Μάης: 2/5, 15/5, 17/5, 24/5, 29/5 και 30/5 στον Κορυδαλλό.
9/5, 16/5 και 21/5 στο Εφετείο.

Αντιφασιστικές Νύχτες Πρεμιέρας

Τρία χρόνια από την έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής και παρά τις προσπάθειες να υποβαθμιστεί η δημοσιότητα και η σημασία της, ο κόσμος του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος έχει το βλέμμα του στραμμένο στην έκβασή της.

Έτσι όταν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας «Νύχτες Πρεμιέρας» και μια σειρά συλλογικότητες μεταξύ των οποίων το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ, το AI Jazzeera, το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος, το Golden Dawn Watch και η Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος Jail Golden Dawn αποφάσισαν να παρουσιάσουν το ντοκιμαντέρ «Golden Dawn Girls» (Τα Κορίτσια της Χρυσής Αυγής), η ανταπόκριση ήταν τέτοια, που οι προβολές μετατράπηκαν σε μαζικές αντιφασιστικές εκδηλώσεις.

Οργανώθηκαν δυο γεγονότα: Την Τετάρτη, 18/4 στο Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος, ακολουθούμενη από συζήτηση με τους δημοσιογράφους Δημήτρη Ψαρρά (Εφ. Συντακτών) και Πάτρικ Στρίκλαντ (AI Jazzeera) σχετικά με την εξέλιξη της δίκης της Χρυσής Αυγής και την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη. Την Κυριακή 22/4, στον Κινηματογράφο Ααβόρα, σε συνδυασμό με την προβολή του ντοκιμαντέρ «The Cleaners» του Κωνσταντίνου Γεωργίου και συζήτηση με τον σκηνοθέτη, τον συνήγορο Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής Θανάση Καμπαγιάννη και τον τένις Γ.Γ. Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Κωστή Παπαϊωάννου.

Κατάμεστο αμφιθέατρο

Βρεθήκαμε στην πρώτη προβολή, σε ένα κατάμεστο αμφιθέατρο, όπου μετά το τέλος του ντοκιμαντέρ, ο Δημήτρης Ψαρράς έκανε μια εισαγωγή στη δίκη με μερικές εύστοχες παρατηρήσεις. Περιέγραψε την αντίφαση ανάμεσα στην κοινοβουλευτική βιτρίνα νομιμότητας της Χ.Α και την εγκληματική της δράση, μια αντίθεση που οξύνθηκε και δοκιμάζεται λόγω της δίκης. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στον διεθνή παράγοντα, την άνοδο της ακροδεξιάς στην Ευρώπη, τις ομοιότητες και διαφορές των νεοναζιστικών και ακροδεξιών μορφωμάτων σε σχέση με την ιστορία και τις εκάστοτε συνθήκες που προκάλεσαν την άνοδό τους, την τακτική εκμετάλλευσης της πολιτικής κρίσης για να στρέψουν τα πράγματα προς τα δεξιά. Τέλος, σχολίασε ότι η γέννηση της Χ.Α δεν είναι πρόσφατη, αλλά έχει ρίζες στην ελληνική ακροδεξιά από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά. Αυτό το κομμάτι υπήρχε στην ελληνική κοινωνία, κατά καιρούς εκφραζόταν πολιτικά από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά με τον ερχομό της οικονομικής κρίσης και την κατάρρευση των ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ, άνοιξε η δυνατότητα ένα μέρος της δεξιάς δυσaréσκειας να διοχετευτεί προς αυτήν.

Η συζήτηση είχε ενδιαφέρον, με κόσμο από το ακροατήριο να ρωτάει όχι μόνο για το ντοκιμαντέρ και το πώς γυρίστηκε, αλλά να μπαίνει στην ουσία της πολιτικής, στην ίδια τη δίκη, στην φύση και εξέλιξη της Χ.Α. Είναι όλοι οι ψηφοφόροι της ναζιστικής; Γιατί τα κρατικά κανάλια δεν δίνουν δημοσιότητα στη δίκη; Γιατί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν κόβει τα φτερά της; Εξηγήθηκε ότι η καταδίκη της Χ.Α θα παίξει τεράστιο ρόλο στο να αποκοπεί ο ολιγάριθμος «σκληρός πυρήνας» των ναζιστών στο κέντρο της από τις μάζες των ψηφοφόρων που της δίνουν πολιτική υπόσταση. Ήδη η παραπομπή της σε δίκη έχει οδηγήσει στην αναστολή της χρηματοδότησής της από το κράτος και την ανάγκασε να αποσύρει τα τάγματα εφόδου από τους δρόμους. Πρόκειται για κατακτήσεις του αντιφασιστικού κινήματος, που χρειάζεται να περιφρουρηθούν για να μην έχουμε πωσιμότητες.

Θα πρέπει ωστόσο να δίνουμε το λόγο στα μέλη της Χ.Α; Η τελευταία ερώτηση σχετίζεται άμεσα με το περιεχόμενο της ταινίας.



KINHMATOΓPAΦOΣ Golden Dawn Girls

“Μου ήρθε να ξεράσω”

Όταν η φιλόσοφος Χάνα Άρεντ μίλησε για την «κοινοτυπία του κακού», αναφερόμενη στην απολογία του ναζι αξιωματικού Άιχμαν στη δίκη για τον ρόλο του στο Ολοκαύτωμα, σίγουρα δεν είχε διανοηθεί ότι 60 χρόνια αργότερα η έκφραση αυτή θα μπορούσε να περιγράψει αντίστοιχες καταστάσεις λίγες εκατοντάδες χιλιόμετρα από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζιστών.

Το ντοκιμαντέρ του Νορβηγού Havard Bustnes προσπαθεί να παρουσιάσει αυτή την κοινοτυπία, το φαινόμενο «Χρυσή Αυγή» με έναν ιδιότυπο τρόπο: Παρακολουθώντας από κοντά τον βίο και την πολιτεία τριών γυναικών με διαφορετικές καταβολές αλλά κοινό κεντρικό ρόλο στην πορεία της ναζιστικής οργάνωσης. Πρόκειται για την Ουρανία Μιχαλολιάκου -κόρη του φύρερ, τη σύζυγο του Γιώργου Γερμενή -γνωστού και ως «Καιάδα» και τη μητέρα του Παναγιώτη Ηλιόπουλου, οι οποίες μετά τη δολοφονία Φύσσα και την φυλάκιση των στελεχών, ασχολήθηκαν ενεργά με την κομματική δουλειά βοηθώντας με μην διαλυθεί η ΧΑ και να φτάσει μέχρι τις εκλογές του 2015. Ο σκηνοθέτης ομολογεί στον φακό τα κίνητρό του: Διερωτόμενος πώς είναι δυνατόν μια χώρα με την παράδοση της Ελλάδας να μπορεί να τρέφει την ανάδυση ενός ναζιστικού μορφώματος σαν την ΧΑ, επιχειρήσε και κατάφερε να μπει στα σπίτια και στην καθημερινότητα των τριών γυναικών, προκειμένου να κατανοήσει και να καταδείξει το ποιόν τους.

Δεν θα πρέπει να εκπλήσσει κανείς από το γεγονός ότι επιτράπηκε σε έναν σκηνοθέτη η είσοδος στο «άβατο» των νεοναζί. Αυτό που κινηματογράφησε δεν είναι άβατο. Για 94 βασανιστικά λεπτά (όσο διαρκεί η ταινία), ο φακός είναι κολημένος στις τρεις γυναίκες που αναμασούν το ποιήμα της κανονικότητας της ΧΑ, ισχυρίζονται ότι είναι οργάνωση εθνικιστική και όχι ναζιστική (χωρίς να μπορούν καν να στοιχειοθετήσουν τη διαφορά), προβάλλουν την «ανθρώπινη» πλευρά τους, αυτήν της ζωόφιλης «κόρης του μπαμπά» η οποία λατρεύει τον Ντίσνεϊ,

και τα επιτραπέζια παιχνίδια, αυτήν της δυναμικής συζύγου που περιμένει την αποφυλάκιση του πατέρα του παιδιού της για να το βαφτίσει, αυτήν της μητέρας με αγωνιστικό παρελθόν που κατέληξε στον εθνικισμό και μοιράζει φυλλάδια της ΧΑ στη λαϊκή αγορά. Από τα λεγόμενά τους δεν είναι δυνατόν να βγάλει κανείς άκρη, μια και πρόκειται για έναν αχταρμά από πατριδολαγνεία, συνωμοσιολογίες, ρατσιστικές κορώνες και αντικομμουνισμό. Τα πιο ενδιαφέροντα σημεία είναι σε στιγμές που διακόπεται το γύρισμα, αλλά το μικρόφωνο συνεχίζει να ηχογραφεί διάφορες κοτσάνες και μαργαριτάρια που προδίδουν πόσο στημένη είναι η προσπάθεια να εμφανιστούν σαν κανονικοί άνθρωποι.

Αξιόλογες στιγμές

Γι' αυτό οι πιο αξιόλογες στιγμές της ταινίας δεν είναι η αλληλοδιαδοχή των γεγονότων (άνοδος ΧΑ - σύλληψη ηγετών μετά τη δολοφονία Φύσσα- ανάληψη καθηκόντων των γυναικών - αποφυλάκιση), ούτε η άκαρπη προσπάθεια του δημιουργού της ταινίας να αποσπάσει από την Ουρανία Μιχαλολιάκου μια ειλικρινή κουβέντα, αλλά μικρές λεπτομέρειες που δείχνουν το ζουμί: Ο κόσμος στη λαϊκή αγορά που αρνείται να πάρει

τα φυλλάδια σχολιάζοντας «να μην μας σκοτώσετε όμως...», η παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος έξω από την αίθουσα της δίκης, η Δάφνη Ηλιοπούλου, που μετά την λεκτική αποκήρυξη της βίας ποζάρει ξεσκονίζοντας τη συλλογή από καραμπίνες στην κουζίνα του σπιτιού της, ενώ στο βάθος φαίνεται μια σβάστικα από σφυρήλατο σίδηρο, το τέλος της ταινίας με την βάφτιση του παιδιού του Γερμενή από τον Κασιδιάρη, που «αποτάσσεται τον σατανά», παραπέμποντας σε σκηνές από τον «Νονό».

Από αυτή την άποψη, η ταινία είναι άنيση. Πιθανά θα βοηθήσει σαν τεκμήριο την πολιτική αγωγή στη δίκη, ωστόσο δεν προσφέρεται για θέαση. «Μου ήρθε να ξεράσω παρακολουθώντας τις χρυσαυγίτισσες τόση ώρα», δήλωσε χαρακτηριστικά κάποιος μετά την προβολή. Δεν μαθαίνουμε κάτι καινούργιο, οι μάσκες που φοράνε τα μέλη της ΧΑ δεν πέφτουν δίνοντάς τους το λόγο για να αποδομηθεί η ιδεολογία τους, γιατί δεν διαθέτουν ιδεολογία και ασφαλώς δεν διώκονται για αυτή. Η ναζιστική ιδεολογία ωστόσο εξηγεί τα κίνητρα των εγκληματικών τους πράξεων. Κάθε δράση για να κατανοήσουμε το φαινόμενο και να παλέψουμε για να το τσακίσουμε έχει σημασία.

Δήμητρα Κυρίλλου

Διαβάστε επίσης



ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Μάχη για τις συντάξεις

Η Μαίρη Δέγλερη συνταξιούχος της Εθνικής Τράπεζας, μέλος του Συλλόγου Συνταξιούχων (ΣΣΕΤΕ) και του Συντονισμού Δράσεων για το ΛΕΠΕΤΕ και το ΤΥΠΕΤ μίλησε στην ΕΑ για την Γενική Συνέλευση του ΣΣΕΤΕ που οργανώνεται την Τετάρτη 25/4 στις 10πμ στο ξενοδοχείο Τίτνια.

«Δημιουργήσαμε το Συντονισμό Ομάδων και Συλλογικοτήτων για κοινές δράσεις πάνω στο ζήτημα του ΛΕΠΕΤΕ και του ΤΥΠΕΤ και στη συνέχεια ξεκινάμε από το τι ΔΕΝ έπραξε το εκλεγμένο ΔΣ μέχρι τώρα όλους αυτούς τους 7 μήνες που εξαφάνισαν τις επικουρικές παροχές μας. Όλοι μαζί παλέψαμε μέχρι εδώ με κοινές δράσεις και τώρα πάμε στη Γενική Συνέλευση με σκοπό να παρέμβουμε όσο πιο δυναμικά γίνεται.

Η τράπεζα δια του Φραγκιαδάκη όλους αυτούς τους μήνες εξαπέλυσε απειλές και τελεσίγραφα και καταδίκασε το ΛΕΠΕΤΕ σε ανυπαρξία. Η κυβέρνηση αδιαφόρησε για τη ζωή 16.500 συνταξιούχων και μας παρέδωσε στις ορέξεις του Φραγκιαδάκη.

Δυστυχώς η πλειοψηφία του ΔΣ στο όνομα του “ρεαλισμού” απαρνήθηκε στην πράξη το νομικό χαρακτήρα του ΛΕΠΕΤΕ ως αδιαπραγμάτευτου και εγγυημένων παροχών.

Η ηγεσία του σωματείου επέλεξε τον ενδοτισμό και το διάλογο αντί να εφαρμόσει στρατηγική αναχαίτησης των εργοδοτικών σχεδίων και να εφαρμόσει πρακτικές αγωνιστικών κλιμακούμενων κινητοποιήσεων,



22/11/2017, κινητοποίηση συνταξιούχων ΕΤΕ

αιφνιδιαστικών καταλήψεων με ταυτόχρονη δράση στην περιφέρεια, αξιοποιώντας τον θεσμό των επαρχιακών παραρτημάτων.

Το φθινόπωρο του 2017 ξεκινήσαμε τις κινητοποιήσεις μας με υψηλό αγωνιστικό φρόνημα. Τότε ήταν που η διοίκηση της ΕΤΕ επινόησε το διάλογο παρωδία, την τεχνική επιτροπή της κωλυσιεργίας και των ασκήσεων επί χάρτου στην οποία το ΔΣ του ΣΣΕΤΕ έσπευσε να εγκλωβιστεί απεμπολώντας τις κόκκινες γραμμές μας. Ζητάμε αποπληρωμή όλων των οφειλόμενων, ένταξη όλων των συναδέλφων μας (και αυτών που προσλήφθηκαν μετά το 2005) στο ΛΕΠΕΤΕ, διαχειριστικός έλεγ-

χος του ΛΕΠΕΤΕ εδώ και τώρα για να δούμε πού πήγαν οι εισφορές μας.

Μπαίνοντας σε διάλογο η πλειοψηφία του ΔΣ αυτοαναιρέθηκε. Οι πρακτικές της ηγεσίας του ΣΣΕΤΕ μας ανάγκασαν να δημιουργήσουμε μια βάση αγωνιστών συνταξιούχων που με τη μαχητικότητά μας προτρέπαμε διαρκώς τους συναδέλφους στη συνέχιση του αγώνα με κάθε μορφή, στην απεμπλοκή απ' το διάλογο της ήττας και πρωτοστατήσαμε σε ακτιβιστικές δράσεις προσπαθώντας να επαναφέρουμε το ΔΣ στους στόχους που ήταν στην αρχική του ατζέντα. Έτσι θα συνεχίσουμε και την επόμενη περίοδο θέλον-

τας να εμπνεύσουμε τους συναδέλφους στον μεγάλο αγώνα που έχουμε μπροστά μας. Γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε τον απολογισμό του ΔΣ και ζητάμε εδώ και τώρα αγωνιστικό πρόγραμμα για την επόμενη περίοδο.»

Εκλογές στον ΣΥΕΤΕ

Από τις 23 ως τις 28 Απρίλη θα διεξαχθούν οι εκλογές για την ανάδειξη του ΔΣ και των οργάνων του Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας (ΣΥΕΤΕ). Υποψήφιος με το ψηφοδέλτιο **Πρόταση Προοπτικής Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων στην ΕΤΕ** είναι και ο **Κώστας Λύτρας**.

ΥΠ. ΑΣΥΛΟΥ

Σε στάση εργασίας την Τρίτη 24 Απρίλη, με συμμετοχή όλων εργαζομένων συμβασιούχων από όλες τις δομές της Υπηρεσίας Ασύλου και παράσταση διαμαρτυρίας στην πλατεία Κλαυθμώνος προχωρούν οι εργαζόμενοι στο υπουργείο Μετανάστευσης απαιτώντας την ανανέωση όλων ανεξαιρέτως των συμβάσεων ορισμένου χρόνου των υπαλλήλων.

Όπως τονίζουν στην ανακοίνωση που εξέδωσαν, “συνάδελφοι/σες που εργάζονται στη Λέσβο, στη Χίο, στη Ρόδο, στην Αθήνα και στην Κόρινθο, μεταξύ αυτών και μέλη του Δ.Σ., κινδυνεύουν να χάσουν την δουλειά τους παρά τις υπάρχουσες ανάγκες της Υπ. Ασύλου και παρά την συνέχεια του έργου για το οποίο είχαν προσληφθεί, ενώ μάλιστα τον τελευταίο μήνα οι προσφυγικές ροές πάλι αυξάνονται, και βρισκόμαστε εν αναμονή των συνεπειών λόγω της μαινώμενης ιμπεριαλιστικής επέμβασης στη Συρία. Ο νέος Υπουργός φαίνεται πως προτίθεται να εγκαινιάσει την έλευση στο Υπουργείο με κάλπικες εξαγγελίες που καταλήγουν στην πράξη σε μαζικές απολύσεις”.

ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ

Το Σωματείο Βάσης Εργαζομένων σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΣΒΕΜΚΟ) και το Σωματείο Βάσης Εργαζομένων στο Χώρο της Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας (ΣΒΕΨΥΚΟΙ) καλούν σε στάση εργασίας την Πέμπτη, 26 Απριλίου 2018, από τη 1μμ έως τις 5μμ σε όλες τις δομές που λειτουργούν από τη ΜΚΟ Άρσις πανελλαδικά.

Οι εργαζόμενοι/-ες στις Δομές Φιλοξενίας Ασυνοδωτων Ανηλίκων της ΑΡΣΙΣ (Πυλαία, Ωραιόκαστρο, Ταγαράδες) έχουν κυριολεκτικά εξαναγκαστεί να προσφέρουν την εργασία τους «εθελοντικά», καθώς παραμένουν για 3 μήνες απλήρωτοι και βρίσκονται ήδη σε επίσχεση εργασίας. Αντίστοιχες καθυστερήσεις υπάρχουν και σε άλλες Δομές Φιλοξενίας, όπως αυτή στο Μεταξουργείο.

Στη Θεσσαλονίκη, την ώρα της στάσης εργασίας θα πραγματοποιηθεί παρέμβαση έξω από τα κεντρικά γραφεία της ΜΚΟ-ΑΡΣΙΣ (λεωφ. Σοφού 26 και Εγνατίας), ενώ στις 3μμ θα πραγματοποιηθεί νέα Γενική Συνέλευση των εργαζομένων στην ΑΡΣΙΣ στο Εργ. Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Όχι MALL στην Ακαδημία Πλάτωνος

Κάλεσμα για την Τετάρτη 25 Απρίλη ενάντια στο mall στην Ακαδημία Πλάτωνα με συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Περιβάλλοντος (Μεσογειών 119) στις 3μμ **εξέδωσε το Συντονιστικό αγώνα ενάντια στο mall στην Ακαδημία Πλάτωνα**.

“Αυτό το mall στην Ακαδημία Πλάτωνα δεν θα γίνει. Απαιτούμε εδώ και τώρα πραγματική αναβάθμιση του Αρχαιολογικού Χώρου, ως ανοιχτός δημόσιος ελεύθερος χώρος με προστασία και ανάδειξη της μεγάλης ιστορικής και πολιτιστικής του αξίας”, αναφέρεται στην ανακοίνωση που καλεί.

ΠΝΟ

Δυο μέρες παρέμειναν τελικά δεμένα τα καράβια σε όλα τα λιμάνια της χώρας αφού η 24ωρη απεργία που ανακοίνωσε η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία και όλα τα ναυτεργατικά σωματεία που συμμετέχουν για την Τετάρτη 18/4 μετατράπηκε σε 48ωρη. Νέα 24ωρη απεργία την Πρωτομαγιά ανακοίνωσε η ΠΝΟ.

“Η διάλυση του ΝΑΤ και η αρπαγή κάθε κινητής και ακίνητης περιουσίας του, η κατεδάφιση του ΚΕΑΝ, η αποψίλωση των οργανικών συνθέσεων των επιβατηγών πλοίων, ο ευτελισμός των συντάξεων, η αυξανόμενη και διογκούμενη συνεχώς ανεργία στον κλάδο, η μαύρη ανασφάλιστη εργασία, η συνεχής παραβίαση των όρων εργασίας, η συνεχής υποβάθμιση των κοινωνικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων και της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των εν ενεργεία και συνταξιούχων ναυτεργατών, η καθυστέρηση πληρωμής και η συνεχής παραβίαση των ΣΣΕ σχετικά με τον χρόνο και τον τρόπο καταβολής των δεδουλευμένων αποδοχών, οι περικοπές στις κύριες και επικουρικές συντάξεις και στις εφάπαξ παροχές η εποχειροπύμενη με κάθε τρόπο και μέσο προσπάθεια εξάρθρωσης και εκμηδενισμού των κεκτημένων του κλάδου μας δεν μπορούν και δεν πρέπει να μείνουν αναπάντητα”, αναφέρεται στην ανακοίνωση της ΠΝΟ

“Η κλιμάκωση του αγώνα των Ναυτεργατών αποτελεί την απάντηση του Ναυτεργατικού κινήματος στην αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική η οποία στηρίζει με συνέπεια τα εφοπλιστικά ανταγωνιστικότητα και της κερδοφορίας του εφοπλιστικού κεφαλαίου”, αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΠΕΝΕΝ που διαφώνησε με το σταμάτημα της απεργίας ζητώντας την συνέχισή της με μια ακόμα 24ωρη.

“Η ΠΕΝΕΝ απευθύνει κάλεσμα σε όλους τους Ναυτεργάτες να κάνουν δική τους υπόθεση τις απεργίες και την παραπέρα κλιμάκωσή τους, να αγωνισθούν με όλες τις δυνάμεις τους για την διεκδίκηση και επίλυση των εργασιακών – κοινωνικοασφαλιστικών προβλημάτων, την υπογραφή ικανοποιητικών ΣΣΕ, για την κατάργηση των αντεργατικών νόμων και ρυθμίσεων για την ουσιαστική αναβάθμιση των εργασιακών σχέσεων”, τονίζεται στην ανακοίνωση που ζητάει κλιμάκωση απέναντι στις επιθέσεις κυβέρνησης και εργοδοτών.

“Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι το τέλος της αναζήτησης προς τα αριστερά”

Το κρίσιμο στοίχημα στη σημερινή στιγμή είναι το που θα πάει η αγανάκτηση από τις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ. Αν αυτή θα σημάνει απογοήτευση, αποστράτευση και επομένως περιθώρια για την δεξιά να ανακάμψει ή θα υπάρξει συνέχιση αυτής της ριζοσπαστικοποίησης η οποία μας έφερε στην κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστερά».

Πρέπει να έχουμε καθαρό ότι η κατάρρευση του παλιού δικομματισμού και το τέλος της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ δεν ήταν έργο του Τσίπρα. Ήταν ο καρπός της ριζοσπαστικοποίησης των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας που τους γκρέμισαν με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις. Και αυτή η πορεία ριζοσπαστικοποίησης δεν έχει τελειώσει, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι το τέρμα της διαδρομής.

Χρειάζεται να δούμε επίσης ότι αυτή η διαδικασία ριζοσπαστικοποίησης συμβαίνει σε διεθνή κλίμακα, γιατί πάντα έτσι λειτουργεί η εργατική τάξη. Από την εποχή του Μαρξ και του Ένγκελς όλα τα κύματα ριζοσπαστικοποίησης έχουν παιχτεί σε διεθνές επίπεδο: 1848, η άνοιξη των λαών, 1917 η ρώσικη επανάσταση σε παγκόσμια κλίμακα, 1936 δεν ήταν μόνο η Ισπανία και η Γαλλία ήταν και η Ελλάδα, 1944, τα κινήματα της αντίστασης ήταν σε όλη την Ευρώπη, και βέβαια το 1968 από το Βιετνάμ στις μεγαλουπόλεις των ΗΠΑ και της Ευρώπης, σε ανατολή και δύση.

Οι άρχουσες τάξεις έχουν επίγνωση αυτού του κινδύνου και γι' αυτό εξαπολύουν λυσσαλέα επίθεση για να πωσωγυρίσουν αυτήν τη ριζοσπαστικοποίηση. Αλλά δεν το πετυχαίνουν.

Στις ΗΠΑ, “ο Τραμπ έγινε πρόεδρος επειδή οι προδοσίες του Ομπάμα έστριψαν την εργατική τάξη δεξιά” ήταν το συμπέρασμα που έβγαλαν πολλοί μετά τις εκλογές εκεί. Ήταν σωστό; Ήταν λάθος. Έχουμε σήμερα τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις στις ΗΠΑ από τις απεργίες των εκπαιδευτικών μέχρι την κινητοποίηση της νεολαίας. Και στη Γαλλία, η νίκη του Μακρόν στις προηγούμενες εκλογές είχε αντίπαλο την Λεπέν, αλλά σήμερα όλοι μιλάνε στους δρόμους της Γαλλίας για έναν καινούργιο Μάη.

Η δυναμική υπάρχει και επηρεάζει σε διεθνή κλίμακα και επηρεάζει και την Ελλάδα σήμερα. Και εδώ υπάρχουν λυσσαλέες επιθέσεις ενάντια στην αριστερή στροφή: Είναι η προπαγάνδα του νεοφιλελευθερισμού ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ τα σκάτωσε άρα η Αριστερά τα σκάτωσε», τα εθνικιστικά συλλαλητήρια, η αντιτουρκική προπαγάνδα, η νομιμοποίηση και η συγκάλυψη των φασιστών. Είναι ανοιχτά μέτωπα που χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε.

Και τα αντιμετωπίζουμε: υπάρχει σήμερα συνέχεια της ριζοσπαστικοποίησης και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει παίξει ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση. Για παράδειγμα, όταν το

1993 λέγαμε η Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει το δικαίωμα να πάρει το όνομα που επιλέγουν οι λαοί της, μας απειλούσαν ότι θα μας κάτσουν στο σκαμνί επί εσχάτη προδοσία, δεκαπέντε χρόνια φυλακή. Σήμερα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βγήκε στις γειτονιές ανοιχτά και είπαμε όχι στην πατριδοκαπηλεία και στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και κανένας δεν μας έχει ακουμπήσει, αντίθετα οι φασίστες είναι σε απομόνωση και έχουμε παίξει ρόλο και σε αυτό.

Ακροατήριο

Εξακολουθεί να υπάρχει σήμερα ένας κόσμος που έχει τις αναζητήσεις του στα Αριστερά. Ένας κόσμος που κοιτάζει προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και φαίνεται αυτό και από την στάση που κρατάνε οι άλλες δυνάμεις της Αριστεράς. Γιατί ο Ριζοσπάστης κάθε τρεις και λίγο αφιερώνει μια σελίδα για να κάνει επίθεση στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Γιατί έχει επίγνωση ότι υπάρχει ένα ακροατήριο που σπάει από τον ΣΥΡΙΖΑ και περισσότερο κοιτάζει προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρά προς το ΚΚΕ. Κοιτάξε τη συμπεριφορά της Λαϊκής Ενότητας, που όταν το 2015 έσπαζε από τον ΣΥΡΙΖΑ υποτιμούσε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γιατί θεωρούσε δεδομένο ότι θα μπει στη Βουλή. Τώρα, η ΛΑΕ κάνει προσπάθειες να απευθυνθεί στο ακροατήριο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μπορούμε να κερδίσουμε αυτόν τον κόσμο και αυτό απαιτεί πρωτο-

βουλίες. Χρειάζεται στήριξη για τις απεργιακές μάχες, που όχι μόνο δεν έχουν τελειώσει αλλά χρειάζεται να σπάνε τους περιορισμούς της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Να βοηθήσουμε τους εργαζόμενους να συνεχίσουν το απεργιακό τους κίνημα.

Χρειάζεται να σταθούμε περισσότερο στο ζήτημα του αντιπολεμικού προγράμματος. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η δύναμη που δίνει απαντήσεις στα διλήμματα που γεννάει η πολεμοκάπηλη εκστρατεία τους. Είμαστε η δύναμη που λέει: Καμιά συμμετοχή στον πόλεμο, να κλείσουν οι βάσεις, έξω από το ΝΑΤΟ, έξω η Φρόντεξ, έξω οι φρεγάτες, να σταματήσουν οι εξοπλισμοί.

Αλλά δεν πρέπει να αφήνουμε ανοιχτά τα ζητήματα ποιος θα κρίνει το μέλλον της Συρίας. Θέλουμε την ήττα των ΗΠΑ αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το μέλλον της Συρίας θα το αποφασίσει ο Πούτιν, ο Ερντογάν και ο Αγιατολάχ της Τεχεράνης - δεν πρέπει να είναι αυτό το μέλλον της Συρίας. Στηρίζουμε την εργατική τάξη της Συρίας, το μέλλον της Συρίας ανήκει σε αυτήν και σε κανέναν άλλο. Και πιο κοντά στη γειτονιά μας, τα βέτο της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, δεν ενισχύουν τα κινήματα στα Βαλκάνια, αντίθετα δημιουργούν αυταπάτες στους λαούς τους. Είμαστε αντίθετοι με τα βέτο της ελληνικής κυβέρνησης και της αστικής τάξης.

Χρειάζεται, τέλος, μετωπική πολιτική με ένα και μοναδικό στόχο: Να σύρουμε τις ηγεσίες του ΚΚΕ και της ΛΑΕ μακριά από το εκλογικό γήπεδο που είναι το προνομιακό τους. Το ΚΚΕ λέει η λύση είναι ψηφίστε σωστά, αν δεν μας ψηφίσετε, δεν γίνεται τίποτα. Η ΛΑΕ ότι και να συζητάμε, η βασική της πρόταση είναι η εκλογική συνεργασία. Όχι, είναι η απάντηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το βασικό είναι αν θα είσατε μαζί μας στις απεργίες, στα αντιπολεμικά συλλαλητήρια, στη δράση, να αλλάξουμε την ατζέντα, και μπορούμε. Αυτός πρέπει να είναι ο βασικός μας προσανατολισμός. Παραμένει ο στόχος που έβαζε το Ενιαίο Μέτωπο της Γ' Διεθνούς τον καιρό του Λένιν και του Τρότσκι, να σύρουμε τους ρεφορμιστές στο γήπεδο του κινήματος. Από εκεί περνάει το μέλλον και μπορούμε να το καθορίσουμε.

• Το κείμενο αυτό στηρίζεται στην τοποθέτηση που έκανε ο σ. Πάνος Γκαργγκάνας στη Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως τελευταίος ομιλητής από τη μεριά του ΣΕΚ.



Ο Π. Γκαργγκάνας στο βήμα της 4ης Συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Επαναστατικές ιδέες στην πάλη ενάντια στο σεξισμό



Τα δυο σκίτσα του Μ. Κουντούρη που δημοσιεύτηκαν στην Εφημερίδα των Συντακτών (ΕφΣυν) στις 10 και 11 του Απρίλη, με αφορμή τα εγκλήματα του ισραηλινού στρατού στη Λωρίδα της Γάζας, άνοιξαν ξανά τη συζήτηση για τη σχέση της κριτικής στο κράτος του Ισραήλ με τον αντισημιτισμό.

Αυτή η συζήτηση δεν είναι καινούργια και δεν γίνεται μόνο στην Ελλάδα. Τις προηγούμενες βδομάδες στην Βρετανία η καμπάνια ενάντια στον Τζ. Κόρμπιν έφτασε σε νέο παροξυσμό, με πρωταγωνιστικό ρόλο της δεξιάς πτέρυγας των Εργατικών, και τη συνδρομή των εφημερίδων και των τόνιδων. Ο Κόρμπιν και γνωστοί υποστηρικτές του είναι, σύμφωνα με τους κατηγορούς τους, αντισημίτες επειδή στηρίζουν τον αγώνα των Παλαιστίνων και ασκούν κριτική στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ.

Στόχος αυτής της εκστρατείας είναι η Αριστερά που επιμένει να υπερασπίζεται τον αγώνα των Παλαιστίνων κόντρα στο προπαγανδιστικό σφυροκόπημα από ΜΜΕ και πολιτικούς που παρουσιάζουν το κράτος του Ισραήλ ως υπερασπιστή της δημοκρατίας απέναντι στην «ισλαμική τρομοκρατία». Χαρακτηριστικό παράδειγμα της επιχειρηματολογίας είναι η επιστολή της πρέσβειρας του Ισραήλ στην Ελλάδα, στην ΕφΣυν της 11 του Απρίλη: «Ο λαός της Γάζας υποφέρει σήμερα επειδή διοικείται από μια τρομοκρατική οργάνωση που αναγνωρίζεται ως τέτοια από τις ΗΠΑ και τις χώρες της ΕΕ, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, και η οποία δυστυχώς ενδιαφέρεται περισσότερο για την καταστροφή του κράτους του Ισραήλ αντί για τις ανάγκες του λαού της. Ως εκ τούτου αυτή φέρει τη μεγαλύτερη ευθύνη για την κατάσταση στη Γάζα σήμερα».

Αν αλλάζαμε απλά κάποιες λέξεις, μια τέτοια επιστολή άνετα θα μπορούσε να έχει γραφτεί κάποιες δεκαετίες πριν από κάποιον υπέρμαχο της αγγλικής ή της γαλλικής αποικιοκρατίας. Όταν αντιμετώπιζαν την κατακραυγή για εγκλήματα από την Ιρλανδία μέχρι την Ινδοκίνα κι από την Αφρική μέχρι τη Μ. Ανατολή, πάντα η δικαιολογία ήταν ότι πολεμούσαν «τρομοκράτες» που χρησιμοποιούσαν σαν ασπίδα τους και κρατούσαν όμηρο τον «φιλήσυχο πληθυσμό» που διαφορετικά θα απολάμβανε με ευγνωμοσύνη τα μεγαλόψυχα ευεργετήματά τους.

Ο παραλληλισμός με την αποικιοκρατία δεν είναι αυθαίρετος. Το Ισραήλ γεννήθηκε το 1948 σαν κράτος εποίκων στην κλεμμένη γη των Παλαιστίνων και εδραιώθηκε με την εθνοκάθαρση και το διωγμό εκατοντάδων χιλιάδων από τα χωριά και τις πόλεις τους. Η πλειοψηφία των Παλαιστίνων που ζουν σήμερα στην Λωρίδα της Γάζας είναι πρόσφυγες του 1948. Κι αυτός ο διωγμός δεν



Η αντίσταση στα εγκλήματα του Ισραήλ δεν είναι “αντισημιτισμός”

ήταν προϊόν κάποιου προαιώνιου θρησκευτικού μίσους στην περιοχή. Η συμβίωση και η αλληλεπίδραση του εβραϊσμού και του ισλάμ πάει πίσω πολλούς αιώνες.

Το κράτος του Ισραήλ ήταν η υλοποίηση του προγράμματος ενός πολιτικού κινήματος, του σιωνιστικού, που εμφανίστηκε στις αρχές του 20ου αιώνα. Ο πυρήνας της ιδεολογίας αυτού του κινήματος, και του κράτους που έχτισε, δεν ήταν απλά ότι οι Εβραίοι έχουν δικαίωμα στην αυτοδιάθεση. Ήταν ότι το κράτος που οραματιζόνταν θα ήταν αποκλειστικά εβραϊκό κράτος.

Ρατσιστικό κράτος

Είναι ένα βαθιά ρατσιστικό κράτος, που μοιάζει περισσότερο με το ρατσιστικό καθεστώς του απαρτχάιντ που γκρεμίστηκε στη Ν. Αφρική στις αρχές της δεκαετίας του '90-μια «δυτικού τύπου δημοκρατία» και αυτό μέχρι τότε. Εκατοντάδες νόμοι και πρακτικές μετατρέπουν τους Παλαιστίνους που ζουν στην επικράτεια του σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Μπορεί να τους αφαιρεθεί ανά πάσα στιγμή η υπηκοότητα αν αμφισβητηθεί η «νομιμοφροσύνη» τους στο κράτος. Κι επειδή είναι ένα ρατσιστικό κράτος ευρωπαίων εποίκων, ο ρατσισμός διαχέεται. Οι Αφρικανοί Εβραίοι, οι Άραβες Εβραίοι είναι κι αυτοί θύματά του.

Όμως, αυτό το κράτος δεν θα μπορούσε να σταθεί χωρίς την στή-

ριξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Το κράτος του Ισραήλ λειτουργεί από την ίδρυσή του σαν σιδερένια γροθιά για τον έλεγχο της Μ. Ανατολής. Το Ισραήλ είναι μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις του κόσμου, η μόνη πυρηνική δύναμη της Μέσης Ανατολής που δέχεται ασταμάτητη στρατιωτική και οικονομική βοήθεια από τις μεγάλες δυνάμεις. Είναι παγκοσμίως ο μεγαλύτερος αποδέκτης στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας από τις ΗΠΑ. Από το 1946 μέχρι το 2017 το συνολικό ποσό είναι περίπου 135 δισεκατομμύρια δολάρια.

Η ρετρινιά του αντισημιτισμού που κολλάει το κράτος του Ισραήλ και οι υποστηρικτές του σε όσους μιλάνε για το ρατσισμό και τα εγκλήματά του, είναι μια κυνική προσπάθεια να πατήσει πάνω στην ευαισθησία για το Ολοκαύτωμα των Εβραίων από τους ναζί, στις αντιφασιστικές ευαισθησίες εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο για να κρύψει την πραγματικότητα.

Είναι επίσης και μια ιστορική λαθροχειρία. Ο σιωνισμός σαν κίνημα και ιδεολογία ποτέ δεν έκφραζε όλους τους Εβραίους. Πριν ένα μήνα τιμήσαμε την επέτειο της εξέγερ-

σης των Εβραίων στο γκέτο της Βαρσοβίας το 1943, μια από τις πιο συγκλονιστικές στιγμές της πάλης ενάντια στη ναζιστική φρίκη. Μια από τις μεγαλύτερες οργανώσεις που συμμετείχαν στην **Εβραϊκή Μαχητική Οργάνωση (ZOB)** ήταν η σοσιαλιστική **Μπουντ**. Τα μέλη της, εργάτες και εργάτριες στη συντριπτική τους πλειοψηφία, συγκρούονταν από τη δεκαετία του '20 με τις σιωνιστικές οργανώσεις. Υποστήριζαν ότι η πάλη ενάντια στον αντισημιτισμό περνάει από την κοινή πάλη όλης της εργατικής τάξης και το έπαθλο θα ήταν μια σοσιαλιστική Πολωνία, όχι ένα ρατσιστικό κράτος στη Μ. Ανατολή.

Ο **Μάρεκ Έντελμαν** ήταν στέλεχος της Μπουντ και στην ηγετική ομάδα της εξέγερσης. Αρνήθηκε να εγκατασταθεί στο Ισραήλ και έζησε στη μεταπολεμική Πολωνία, παρά τις διώξεις που υπέστη κατά καιρούς από το σταλινικό καθεστώς. Το 2002 προκάλεσε ένα «σκάνδαλο» όταν δη-

μοσίευσε μια ανοιχτή επιστολή στους «διοικητές των παλαιστινιακών στρατιωτικών, παραστρατιωτικών και παρτιζάνικων επιχειρήσεων, τους στρατιώτες των παλαιστινιακών μαχητικών οργανώσεων». Το σκάνδαλο ήταν ότι δεν τους ονομάτιζε «τρομοκράτες» αντίθετα τους έβαζε -έμμεσα- στην ίδια κατηγορία με τους Εβραίους αντιφασίστες παρτιζάνους. Ο Έντελμαν πέθανε το 2009, μέχρι το τέλος αριστερός και αντισημιτιστής.

Θερμοκήπιο

Είναι αλήθεια ότι ο αντισημιτισμός κάνει ξανά την εμφάνισή του και στην Ευρώπη, μαζί με τις εμετικές προκλήσεις των αρνητών του Ολοκαυτώματος, τη βεβήλωση και εμπρησμούς συναγωγών, νεκροταφείων και μνημείων. Όμως, οι φορείς αυτής της επανεμφάνισης δεν είναι οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που καταγγέλλουν τα εγκλήματα του ισραηλινού κράτους και που συμπαραστέκονται στους Παλαιστίνους. Δεν είναι τα εκατομμύρια των μουσουλμάνων μεταναστών και προσφύγων που ζουν στις ευρωπαϊκές πόλεις. Είναι η ρατσιστική πολιτική των κυβερνήσεων και των αρχουσών τάξεων που λειτουργούν σαν θερμοκήπιο για την ανάπτυξη της ακροδεξιάς και των φασιστών.

Η πολιτική της «Ευρώπης-Φρούριο» ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες, οι ατέλειωτοι πόλεμοι και επεμβάσεις στο όνομα της καταπολέμησης του «ισλαμικού φονταμενταλισμού», οι συστηματικές ισλαμοφοβικές εκστρατείες που τα συνοδεύουν, δίνουν αέρα στα πανιά της **Λεπέν**, του **Γκόμπικ** στην Ουγγαρία, και των ομογάλακτών τους αλλού. Κι όσο κι αν προσπαθούν να το κρύψουν -αν το κάνουν- ο αντισημιτισμός ήταν και παραμένει η συγκολλητική ουσία του σκληρού πυρήνα των φασιστικών κομμάτων. Για τους ναζί δολοφόνους της Χρυσής Αυγής, η «ισλαμοποίηση της Ευρώπης» είναι ακόμα μία «εβραϊκή συνωμοσία».

Η Αριστερά, ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, στον «άξονα» με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, είναι κι η Αριστερά που παλεύει τον ρατσισμό και υψώνει το μοναδικό πραγματικό τείχος στους φασίστες και τον αντισημιτισμό.

Λεάνδρος Μπόλαρης



Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης

Από τις 3 ως τις 6 Μάη θα πραγματοποιηθεί φέτος η 15η Διεθνή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης (ΔΕΒΘ), που διοργανώνει το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού στο Διεθνές Εκθεσιακό Κέντρο Θεσσαλονίκης (ΔΕΘ-HELEXPO).

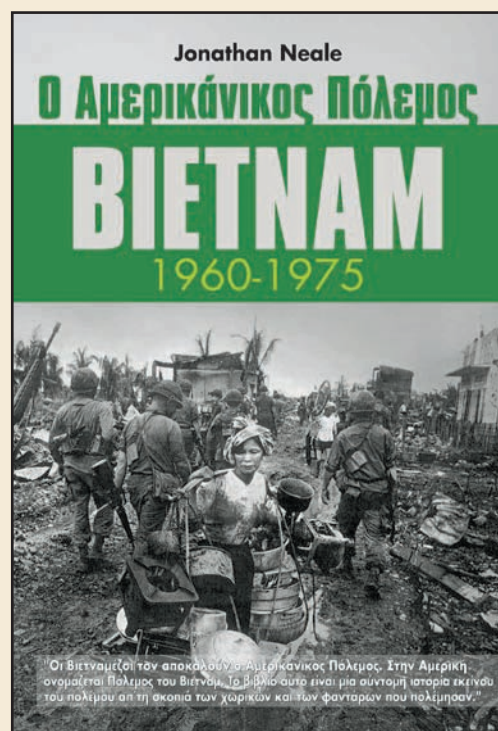
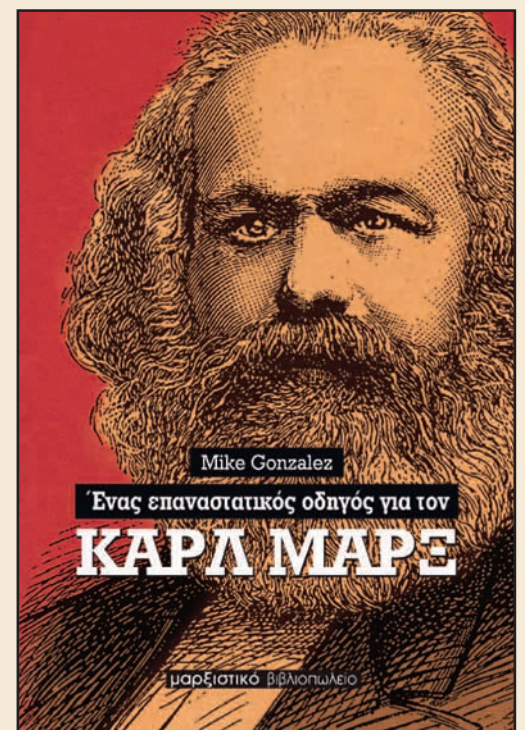
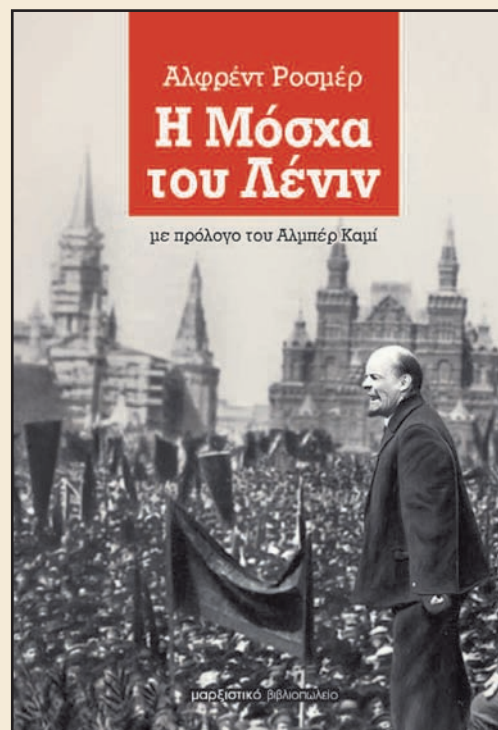
Πέρυσι η έκθεση είχε αφιέρωμα στα 100 χρόνια από τη ρώσικη επανάσταση, με πολλές νέες εκδόσεις αλλά και συζητήσεις που είχαν δείξει το μεγάλο ενδιαφέρον του κόσμου για την επέτειο και την επικαιρότητά της στο σήμερα. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο συμμετείχε με επιτυχία, καθώς το «Έτος Ένα της ρώσικης επανάστασης» του Βίκτορ Σερζ και η «Μόσχα του Λένιν» του Αλφρέντ Ροσμέρ έγιναν ανάρπαστα, όπως και η συλλογή αφισών της Οκτωβριανής Επανάστασης.

Φέτος, η έκθεση είναι αφιερωμένη, μεταξύ άλλων, στα 50 χρόνια από την εξέγερση του Μάη του '68 και θα γίνουν εκδηλώσεις, συζητήσεις και παρουσιάσεις βιβλίων με αυτή τη θεματική. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο ανταποκρίθηκε με χαρά στην πρόταση του Ελληνικού Ίδρυματος Πολιτισμού να είναι χορηγός της Έκθεσης με τις αφίσες για το Μάη του '68. Έτσι, η παρουσία του φέτος θα είναι αναβαθμισμένη, όχι μόνο για αυτό το λόγο, αλλά και με την εμπλουτισμένη επανέκδοση του βιβλίου του ΜΒ για το Μάη του '68 στο οποίο περιλαμβάνονται πλέον και κείμενα του Κρις Χάρμαν για την Ιταλία του «καυτού φθινοπώρου», αλλά και για την Τσεχοσλοβακία της Άνοιξης της Πράγας.

Ταυτόχρονα, θα υπάρχουν βέβαια και όλες οι άλλες εκδόσεις του ΜΒ για την ιστορία του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τη μαρξιστική θεωρία κλπ, καθώς και αιτήσεις συμμετοχής για το τετραήμερο φεστιβάλ «Μαρξισμός 2018».

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρίσκεται όλες τις μέρες στο περίπτερο 13 (Stand 34) και την Κυριακή 6 Μάη, στις 7 το απόγευμα, θα διοργανώσει στο χώρο της Έκθεσης εκδήλωση παρουσίασης της συλλογής αφισών του Μάη του '68 με ομιλητές τον Κώστα Πίττα από το ΜΒ και τον ιστορικό Τέχνης και επιμελητή του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γιάννη Μπόλη.

Μπάμπης Κουρουνδής



Κλιμάκωση

Μια βδομάδα μετά το κοινό πυραυλικό χτύπημα ΗΠΑ, Γαλλίας και Βρετανίας κατά της Συρίας, το μόνο μήνυμα που έχουν πάρει όλοι οι εμπλεκόμενοι στο μακελειό είναι ότι πρέπει να κλιμακώσουν τη βία.

Η Ρωσία λέει πως μιας και οι δυτικοί ιμπεριαλιστές προχώρησαν σε παράνομο βομβαρδισμό, δεν υπάρχει κανένας πλέον περιορισμός για την ίδια να μεταφέρει και να εγκαταστήσει κι άλλα πυραυλικά συστήματα.

Ο Άσαντ παίρνει μήνυμα ότι πρέπει να τελειώνει μια ώρα αρχύτερα με τους αντάρτες και να σφάξει ακόμη πιο γρήγορα τους θύλακες που παραμένουν έξω απ' τον έλεγχό του. Εξάλλου οι βομβαρδισμοί έγιναν υποτίθεται για να σταματήσουν τη χρήση χημικών όπλων. Τη χρήση χημικών όπλων επισήμως την αρνείται η συριακή κυβέρνηση, η οποία όμως βλέπει το πράσινο φως για να συνεχίσει να σφυροκοπάει τον κόσμο με μη-χημικά όπλα.

Η Σαουδική Αραβία μεταφέρει το ίδιο μήνυμα εκεί που την ενδιαφέρει. Βομβάρδισε άλλον έναν γάμο στην Υεμένη, σκοτώνοντας 20 ανθρώπους την ώρα που γιόρταζαν. Οι εικόνες από τα νοσοκομεία είναι φρικιαστικές. Ανάμεσα σε όσους μεταφέρθηκαν εκεί είναι 30 παιδιά που τα κορμιά τους γέμισαν θραύσματα ενώ έπαιζαν. Είναι το τρίτο σαουδαραβικό χτύπημα σε βάρος αμάχων μέσα στις τελευταίες μέρες.

Το Ισραήλ συνέχισε να πυροβολεί χωρίς ίχνος ντροπής μέσα στην πολιορκημένη Λωρίδα της Γάζας τους διαδηλωτές, δολοφονώντας κι άλλους ανήλικους. Προετοιμάζεται να "γιορτάσει" μ' αυτόν τον τρόπο τη μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ μέσα στον επόμενο μήνα, παρουσία της οικογένειας Τραμπ.

Μέσα σε όλα αυτά, και ο Ερντογάν προκήρυξε πρόωρες εκλογές για να νομιμοποιήσει και την εισβολή του στη Συρία, και τις συνεχιζόμενες σφαγές κατά των Κούρδων (διαβάστε τη συνέντευξη με τη Μελτέμ Οράλ σε άλλη σελίδα).

Όλα αυτά συνεπώς περιλαμβάνονται στην έκφραση "αποστολή εξετελέσθη" που αναφώνησαν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους μετά το "περιορισμένο" τους χτύπημα κατά της Συρίας.

Έξω οι ιμπεριαλιστές από την Συρία

Τα γεγονότα στη Συρία είναι τόσο γεμάτα αίμα που πιέζουν την Αριστερά διεθνώς να προσαρμοστεί σε έναν υποτιθέμενο "ρεαλισμό". Μισό εκατομμύριο νεκροί, πολλοί περισσότεροι από δέκα εκατομμύρια έχουν εγκαταλείψει τα σπίτια τους, είτε για "ασφαλή" σημεία, είτε για το εξωτερικό, ένας παρόμοιος αριθμός ανθρώπων βρίσκεται στο όριο της επιβίωσης, δεν ξέρει αν θα έχει νερό, φάρμακα ή φαγητό αύριο το πρωί.

Μέσα σε μια τέτοια κατάσταση, ο "ρεαλισμός" λέει πως οι βομβαρδισμοί της Δύσης είναι το μικρότερο κακό και αντικειμενικά αποτελούν τη μόνη λύση απέναντι στις σφαγές του Άσαντ που δεν έχουν όριο. Η λογική αυτή λέει ότι αφού τα όπλα της αντιπολίτευσης έχουν αποδειχθεί πολύ λίγα για να αντιμετωπίσουν τη βροχή από βόμβες που εξαπολύει το καθεστώς, οι δυτικοί πύραυλοι είναι ο μόνος τρόπος να μπει ένα φρένο ή στην κα-

13/4, Αντιπολεμική συγκέντρωση στην αμερικάνικη πρεσβεία



λύτερη περίπτωση να εξασφαλιστεί μια ασφαλής περιοχή όπου ο κόσμος θα ξαναχτίσει τη ζωή του.

Δεν πρόκειται στην πραγματικότητα για ρεαλισμό, γιατί δεν πατάει σε καμιά πλευρά της πραγματικότητας. Η λογική της προσφοράς "ασφαλούς χώρου" εξελίσσεται εδώ και χρόνια στη Συρία και ο μόνος χώρος που έχει δοθεί είναι για

να χωθούν στη χώρα όλο και περισσότερες ξένες δυνάμεις, από την περιοχή και όχι μόνο. Αντί για δυνατότητες στον κόσμο, οι παρεμβάσεις των ιμπεριαλιστών κομματιάζουν τη Συρία σε ζώνες επιρροής, μέσα στις οποίες ο καθένας έχει το δικαίωμα να μακελεύει ή να εξορίζει αυτούς που βρέθηκαν στη λάθος μεριά.

Έτσι κι αλλιώς είναι εντελώς λάθος βάση να πιστέψει κανείς ότι ο Τραμπ, η Μέι και ο Μακρόν βομβαρδίζουν γιατί συγκινήθηκαν από το δράμα των κατοίκων της Γούτα. Τις ίδιες μέρες, ο εκλεκτός τους Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν της Σαουδικής Αραβίας περιόδευε στην Ευρώπη και κανείς τους δεν έβγαλε τιμωριά για τους 100 χιλιάδες αμάχους που έχει στείλει στα νεκροταφεία της Υεμένης.

Το πιο ισχυρό παράδειγμα για το ότι δεν λειτουργεί η λογική της "ιμπεριαλιστικής ομπρέλας" το δίνουν οι Κούρδοι. Η ηγεσία τους αποδέχθηκε "ρεαλιστικά" την στήριξη των ΗΠΑ, με τον ίδιο τρόπο που και οι ΗΠΑ είχαν αποδεχθεί ρεαλιστικά τη συμμαχία μαζί τους. Ανάμεσα σε δύο ρεαλισμούς, νικητής βγαίνει ο ρεαλισμός του ισχυρού, και η κουρδική αντίσταση αφέθηκε αβοήθητη στα χέρια του Ερντογάν και του Πούτιν.

Υπάρχει και μια αντίστροφη μορφή "ρεαλισμού". Είναι αυτή που λέει ότι απέναντι στην ιμπεριαλιστική επιθετικότητα, το μόνο που μπορεί να κάνει η Αριστερά είναι να υποστηρίξει τον Άσαντ και να χειροκροτάει την επιβολή της "τάξης" στη Συρία. Ο Άσαντ ούτε ήταν ποτέ, ούτε έγινε ξαφνικά αντιιμπεριαλιστής. Και οι πύραυλοι της Δύσης δεν έπεσαν στη Συρία γιατί ο Άσαντ κάνει "αντίσταση". Την περασμένη βδομάδα ο Άσαντ επέστρεψε στη Γαλλία το μετάλλιο της "Λεγεώνας της Τιμής" για να διαμαρτυρηθεί για τον γαλλικό βομβαρδισμό. Προφανώς είναι αναγκασμένος σήμερα να πουλήσει "αντιιμπεριαλισμό", με τον ίδιο τρόπο που έφτασε να το κάνει ο Σαντάμ Χουσεϊν το 1991, αφού υπήρξε μαντρόσκυλο της Δύσης για δεκαετίες.

Το μετάλλιο φυσικά η Γαλλία δεν του το είχε δώσει γιατί ήταν "αντιιμπεριαλιστής" αλλά γιατί οι παλιοί αποικιοκράτες έβλεπαν τον Άσαντ σαν εγγυητή της σταθερότητας τόσο στη Συρία όσο και στο Λίβανο. Η οικογένεια Άσαντ ανέβηκε στην εξουσία για να βάλει, μέσω του στρατού, φρένο στους ριζοσπαστισμούς του καθεστώτος Μπάαθ. Εισέβαλε στο Λίβανο το 1976 για να δαμάσει την παλαιστινιακή και τη λιβανέζικη αντίσταση. Ο Μπασάρ έβαλε μπρος ακόμη μεγαλύτερο άνοιγμα της οικονομίας και είχε εγκάρδιες συναντήσεις με όλους τους Γάλλους προέδρους και όχι μόνο.

Το καθεστώς της Συρίας είναι μια λεπτομέρεια για τους ιμπεριαλιστές. Στο έδαφός της συγκρούονται πολύ μεγαλύτερες δυνάμεις. Οι βομβαρδισμοί της Δύσης έχουν πολύ περισσότερο να κάνουν με την ισορροπία δυνάμεων με τη Ρωσία, με τον περιορισμό των φιλοδοξιών του Ιράν, και με το γενικότερο μήνυμα προς τους συμμάχους ότι παρά την υποχώρηση της

Ο Άσαντ δεν είναι η απάντηση

αμερικανικής ηγεμονίας, δεν θα αφεθούν στην τύχη τους.

Αν μπορούσαν να γυρίσουν το χρόνο πίσω, είναι πολύ πιθανό οι ιμπεριαλιστές να είχαν στηρίξει τον Άσαντ από την αρχή της εξέγερσης που ξέσπασε το 2011. Ακριβώς όπως σήμερα το κάνουν στην Αίγυπτο που βάζουν πλάτη στον στρατηγό Σίσι (ο οποίος παρεμπιπτόντως στηρίζει τον Άσαντ), ή στη Λιβύη όπου προσπαθούν να βρουν ποιος από όλους τους επίδοξους δικτάτορες είναι ο καλύτερος. Αυτό που άλλαξε τα δεδομένα στη Συρία και έφερε τα πάνω κάτω δεν ήταν η οποιαδήποτε στροφή του Άσαντ, αλλά η επανάσταση. Υπήρξε μια περίοδος που η δύναμη του κινήματος από τα κάτω έκανε τους ιμπεριαλιστές να μην είναι σίγουροι αν η κατάσταση μπορεί να πιασθεί ή αν θα πρέπει να συμβιβαστούν με το νέο σκηνικό που έφεραν οι ανατροπές στην περιοχή.

Στήριξη της Αριστεράς στον Άσαντ δεν είναι αντιιμπεριαλισμός, αλλά το αντίθετο. Σημαίνει στήριξη στις δυνάμεις που θέλουν να επιβάλουν σιωπή νεκροταφείου σε όλους τους λαούς της Μέσης Ανατολής.

Επαναστάσεις

Δεν υπάρχει πραγματικά αριστερή τοποθέτηση που να μην προσπαθεί να ενώσει το νήμα με τις επαναστάσεις του 2011. Εκεί φάνηκαν οι τεράστιες δυνατότητες για απελευθέρωση στη Μέση Ανατολή. Μέσα σε λίγους μήνες η φλόγα πέρασε από την Τυνησία, στην Αίγυπτο, στο Μπαχρέιν, τη Λιβύη, τη Συρία και την Υεμένη. Το γεγονός ότι τα σαουδαραβικά τανκς, οι βασανιστές του Σίσι και οι αμερικάνικες και ρώσικες

βόμβες σταμάτησαν με βία την επαναστατική διαδικασία, το τελευταίο που πρέπει να σημάνει είναι ότι η αριστερά πρέπει να σβήσει αυτή τη μνήμη και να τη θάψει βαθιά στην άμμο της Συρίας.

Όλη η δυναμική που οδήγησε στο 2011 συνεχίζει να είναι παρούσα και ακόμη πιο οξυμένη. Η εργατική τάξη από τις φτωχογειτονιές της Αιγύπτου ως τις πετρελαιοπηγές της Σαουδικής Αραβίας και του Ιράν είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να ενώσει τις αντιστάσεις, όχι μόνο πάνω από σύνορα αλλά και πάνω από τις θρησκευτικές διαφορές που πριμοδοτούν οι ιμπεριαλιστές και τα καθεστώτα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι εδώ στην Ελλάδα απλώς περιμένουμε την εργατική τάξη στη Μέση Ανατολή να ξανακάνει ένα 2011. Είναι δικό μας καθήκον να μπλοκάρουμε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις των ΗΠΑ που δεν ξεκινάνε μόνο απ' την Ουάσινγκτον, αλλά από τη Σούδα και από την Πάφο. Είναι δικό μας καθήκον να ανοίξουμε τα σύνορα για τους πρόσφυγες και να οργανώσουμε την ειλικρινή αλληλεγγύη στο λαό της Συρίας. Και αυτά τα καθήκοντα συνδέονται άμεσα με τις άμεσες δικές μας μάχες: ενάντια στους εξοπλισμούς, ενάντια στην απειλή του πολέμου με την Τουρκία. Δίνουμε την ίδια μάχη εδώ όπως τη δίνουν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσές μας σε οποιοδήποτε σημείο της περιοχής. Η Αριστερά που γνωρίζει πόσο αποτυχημένοι είναι οι "ρεαλιστικοί" συμβιβασμοί στις δικές μας μάχες, ας μην τους φοράει καπέλο με το ζόρι σε αυτούς που αγωνίζονται στη Μέση Ανατολή.

Οι σιδηροδρομικοί συνεχίζουν και ξεσηκώνουν τους πάντες

Το πέμπτο διήμερο απεργιών οργάνωσαν οι σιδηροδρομικοί στη Γαλλία αυτή τη βδομάδα, και συνεχίζουν. Η πόλωση μεταξύ κυβέρνησης και συνδικάτων εντείνεται αντί να υποχωρήσει. Η προηγούμενη Πέμπτη 19 του Απριλίου μετατράπηκε σε μια μαζική απάντηση στην προπαγάνδα του Μακρόν ότι η απεργία ξεφουσκώνει. 30 χιλιάδες διαδήλωσαν σε 190 διαφορετικά σημεία της Γαλλίας στέλνοντας το μήνυμα ότι η απεργία θα συνεχιστεί τουλάχιστον ως τα τέλη Ιούνη. Στο κέντρο της κινητοποίησης ήταν 15 χιλιάδες σιδηροδρομικοί, αλλά η μέρα δράσης έβγαλε στο δρόμο με απεργίες δημόσιους υπάλληλους, εργαζόμενους στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στο ρεύμα, το φυσικό αέριο, τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τον ιδιωτικό τομέα και πολλούς φοιτητές.

Η εφημερίδα Λιμπερασιόν δημοσίευσε πριν από λίγες μέρες συνεντεύξεις-πορτρέτα απεργών. Η Λετσιά παίρνει 1200 ευρώ το μήνα καθαρά "Και από την πρώτη μέρα απεργίας, στις 3 Απριλίου, δεν έκανε το παραμικρό βήμα πίσω. Όταν δεν ασχολείται με το μικρό της γιο, τον οποίο μεγαλώνει μόνη της, βρίσκεται σε όλες τις γενικές συνελεύσεις και διαδηλώσεις. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε μια ήττα τώρα. Ναι, κάνουμε θυσία, σίγουρα, και θα σφίξω το ζωνάρι μου, αλλά έτσι πρέπει να γίνει." Όπως πολλοί σιδηροδρομικοί του σταθμού 'ντι Νορ' η Λετσιά δεν ακολουθεί το διακοπτόμενο ημερολόγιο της CGT. "Είμαι σε απεργία διαρκείας σχεδόν καθημερινά. Σήμερα πρέπει να είναι 13η ή 14η μέρα απεργίας."

Το ταμείο ενίσχυσης της απεργίας που έχουν ξεκινήσει διανοού-



μενοι και καλλιτέχνες στο ίντερνετ έχει πλέον φτάσει τα 850.000 ευρώ. Η επιτυχία της κινητοποίησης της περασμένης Πέμπτης είχε επιπλέον σημασία, καθώς η γαλλική βουλή είχε ήδη υπερψηφίσει σε πρώτη ανάγνωση τον νόμο για τη διάλυση του δημόσιου σιδηρόδρομου, με συντριπτική πλειοψηφία.

Οι εργαζόμενοι στο ρεύμα και στο φυσικό αέριο είχαν ειδικό βάρος στις 19 Απριλίου και συμμετείχαν με απεργία. Παράλληλα έκαναν συμβολικά κοψίματα ρεύματος σε εταιρείες, πολιτικούς και συνδέσμους αφεντικών. Ο γραμματέας της CGT στην ενέργεια, Σεμπαστιάν Μενσιπιά, εξηγεί πώς ήδη έχουν παρέμβει πρακτικά σε αλληλεγγύη προς τους σιδηροδρομικούς: "Ο πρόεδρος του σιδηροδρόμου ήθελε να βάλει σε κίνηση 200 έξτρα τρένα υψηλής ταχύτητας για να καλύψει τα κενά της απεργίας. Εμείς συζητήσαμε με ποιο τρόπο μπορούμε να παρέμβουμε, τόσο στις γραμμές όσο και στους σταθμούς. Όχι αναγκαστικά για να μην κινηθούν εντελώς, αλλά τουλάχιστον να προκαλέσουμε καθυστερήσεις. Και να αντισταθούμε

σε αυτή την προσπάθεια να σπάσουν την απεργία."

Το συνδικάτο λέει ότι οργανώνει την αλληλεγγύη και με τον ιδιωτικό τομέα, απειλώντας να κόβει το ρεύμα σε εταιρείες που κάνουν απολύσεις ή ποινικοποιούν τις απεργίες. Πρώτα στο στόχαστρο είναι τα σουπερμάρκετ Καρφούρ. Στα Καρφούρ ήδη εξελίσσονται απεργίες ανά περιοχή, με την οργή να ξεχειλίζει σε όλα τα καταστήματα, μιας και η εταιρεία έχει αποφασίσει ένα κύμα μαζικών απολύσεων (2500 εργαζόμενους) και κλεισίματος θυγατρικών καταστημάτων DIA.

Απεργίες

Η τελευταία απεργία των σιδηροδρομικών για πρώτη φορά συνέπεσε με την απεργία στην Air France. Εκεί οι εργαζόμενοι παλεύουν για αυξήσεις μέσα από κυλιόμενες απεργίες. Για όποιον είχε αμφιβολίες σχετικά με το αν οι απεργίες έχουν συμμετοχή και προκαλούν πρόβλημα στις εταιρείες, οι ξενοδοχοί έδωσαν την απάντηση, ανακοινώνοντας τις μεγαλύτερες μειώσεις στην πληρότητα

καταλυμάτων. Τη Δευτέρα 23 Απριλίου ακυρώθηκε το 25% των πτήσεων. Στο μεταξύ σε διαρκείς κινητοποιήσεις βρίσκονται και οι ταχυδρομικοί σε πολλά σημεία της χώρας ενάντια στη αναδιάρθρωση των ταχυδρομείων που προκαλεί πολλές απολύσεις.

Το επόμενο απεργιακό διήμερο των σιδηροδρομικών είναι το σαββατοκύριακο 28 και 29 Απριλίου. Ακολουθεί μια πολύ δυνατή βδομάδα, που περιλαμβάνει την Πρωτομαγιά, ένα ακόμη διήμερο απεργίας 3-4 Μάρτη και μια καινούργιο ραντεβού για όλους το Σάββατο 5 του Μάη. Η σαββατιάτικη διαδήλωση που έχει πολιτικό χαρακτήρα κατά του Μακρόν ήταν αρχικά πρωτοβουλία της "Ανυπότακτης Γαλλίας" του Μελανσόν, όμως μια σειρά συνδικάτα έχουν δηλώσει ότι θα πάρουν μέρος. Μια μεγάλη απεργία που ήδη προετοιμάζεται είναι και αυτή των δημόσιων υπάλληλων για τις 22 Μάη. Τον περασμένο Οκτώβρη είχαν βγει ξανά σε μια 24ωρη μαζική απεργία και ήταν η πρώτη φορά μετά από δέκα ολόκληρα χρόνια.

Νίκος Λούντος

Φοιτητές

Λίγες ώρες μετά τη μέρα δράσης, ο Μακρόν έστειλε τα γαλλικά MAT (CRS) αυτή τη φορά να εκκενώσουν με βία την κατάληψη στο πανεπιστήμιο Τολμπιάκ. Στις 5 και τέταρτο το πρωί της Παρασκευής, εισέβαλαν στο πανεπιστήμιο και άρχισαν να κυνηγάνε τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που κοιμόντουσαν. Το Τολμπιάκ ήταν το κέντρο των καταλήψεων στο Παρίσι, και γι' αυτό στοχοποιήθηκε από την αστυνομία. Τις επόμενες μέρες αστυνομικές επιχειρήσεις έγιναν και σε άλλα σημεία: στο Μονπελιέ σε πανεπιστήμιο που βρισκόταν δυο μήνες σε κατάληψη, και στη Γκρενόμπλ".

Αυτό που προσπαθεί στην πράξη να κάνει η κυβέρνηση, πέρα από την τρομοκράτηση του κινήματος, είναι να αξιοποιήσει τις εαρινές διακοπές, που στο μεγαλύτερο μέρος της Γαλλίας, μόλις ξεκίνησαν, για να διακόψει την ορμή του κινήματος. Το ότι άδειασαν μερικά πανεπιστήμια όμως δεν σημαίνει ότι δεν θα ξανάρθουν αντιμέτωποι με μαζικές συνελεύσεις όταν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες επιστρέψουν από τις διακοπές.

Όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο Λεό, φοιτητής στο Τολμπιάκ: "Η επιλογή αυτή μας κινητοποιεί ακόμη περισσότερο. Τη Δευτέρα και την Τρίτη θα ενωθούμε με τους σιδηροδρομικούς, για να δείξουμε με όλη μας τη δύναμη την αντίθεσή μας". Οι φοιτητές παλεύουν ενάντια σε νέο νόμο της κυβέρνησης που βάζει τα μεγαλύτερα ως τώρα εμπόδια στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τρία στα τέσσερα πανεπιστήμια έχουν επιτροπή δράσης ενάντια στο νέο νόμο και στο 50% έγινε μερική ή ολική κατάληψη κάποιων ημερών.

«Ανυποχώρητος» δηλώνει ο Μακρόν

Πριν από ένα χρόνο, ο Μακρόν που είχε πάρει 24% στο πρώτο γύρο, έφτανε στο 66% επειδή είχε απέναντί του τη Μαρίν Λεπέν. Πολλές κόσμος ένωσε αναγκασμένος να τον ψηφίσει κόντρα στους φασίστες. Τώρα περνάει έναν νόμο στη Βουλή ενάντια στο δικαίωμα ασύλου και τους μετανάστες που λίγο έχει να ζηλέψει από τις προτάσεις της Λεπέν. Και ταυτόχρονα ετοιμάζεται για την επίσκεψη στον Τραμπ λίγες μέρες αφού από κοινού εξαπέλυσαν τους πυραύλους τους κατά της Συρίας.

Απέναντι στην απεργιακή έκρηξη ο Μακρόν προβάλλει αυτή τη βδομάδα μια σχετική άνοδο που είχε στις δημοσκοπή-

σεις, όπου ένα κομμάτι του πληθυσμού τού αναγνωρίζει την "αποφασιστικότητα" του σε όλα αυτά τα ζητήματα. Όμως οι δημοσκοπήσεις είναι επιβεβαίωση της βαθιάς πολιτικής κρίσης που συνεχίζεται στη Γαλλία. Το Σοσιαλιστικό Κόμμα έχει εξαφανιστεί. Και η κλασική δεξιά (οι Ρεπουμπλικάνοι) έχει εκτίμηση ψήφου στο... 8%.

Η κατάσταση δίνει επιπλέον επιχειρήματα στη Sud Rail, το συνδικάτο που στους σιδηροδρομικούς υποστηρίζει να μετατραπεί η απεργία σε διαρκείας αντί για το σύστημα "δύο, πέντε", όπως το αποκαλούν. Η λογική της CGT αρχικά ήταν για διάσπαρτες απεργίες σε μεγάλο χρονικό διάστημα ώστε

ο αγώνας να κρατήσει πολύ, χωρίς να χάσουν πολλά μεροκάματα μαζεμένα. Όμως απέναντι σε μια κυβέρνηση που θέλει να στείλει μήνυμα και στα αφεντικά και την εργατική τάξη ότι είναι ανυποχώρητη, ο αγώνας αναγκαστικά πρέπει να κλιμακωθεί για να νικήσει.

Όπως δηλώνει ο Νικολά Καζονί, συνδικαλιστής της ομοσπονδίας CGT στο θερμοηλεκτρικό σταθμό της Μασσαλίας: "Τώρα πλέον, αυτό που μετράει είναι το ισοζύγιο δυνάμεων. Ο δρόμος είναι διαδηλώσεις και μπλοκάρισμα της οικονομίας με όλους τους δυνατούς τρόπους. Δεν υπάρχει χώρος για συζήτηση, είναι σαν να συζητάμε με έναν τοίχο. Όταν έχεις απέναντί σου έναν τοίχο, είτε θα περάσεις από γύρω, είτε θα τον γκρεμίσεις".